

cap de creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
any 9 - època 2 - número 51 - febrer 2001 - exemplar gratuït

Any
Puig i
Cadafalch

Complex
Velcro

Aventurers
intrèpids

El gegant del pi

Escola Bressol
Carrer Gran, 88
Tel.: 93 797 18 00
ARGENTONA

Preinscripció Curs 2001-2002

Dies 6 i 8 de març
De les 7 a les 9 del vespre

SERVEIS VETERINARIS D'ARGENTONA

TEL. 93 756 11 10

- **Vacunacions**
- **Desparasitacions**
- **Medicina Interna**
- **Cirurgia**
- **Anàlisis Clíniques**
- **Alimentació**
- **Microxip**
- **Servei a domicili**

**JA POT CONCERTAR
HORA DE VISITA !!**

General Moragues, 2 (davant dependències municipals)
ARGENTONA
vet.argentona@teleline.es

Restaurant

La Torreta d'Argentona

Ofereix

Una cuina natural amb ingredients de primera qualitat

Les carns seleccionades,
cuites a la graella amb llenya d'alzina a l'estil de la cuina uruguiana.

Les pizzes i pans artesans, fets al forn de llenya,
amb els ingredients més clàssics heretats de la influència
de la cuina italiana al nostre país d'origen.

Les pastes fresques amb les millors salses artesanes.

Les verdures crues amanides amb oli verge d'oliva.

Els pastissos i dolços més clàssics a Catalunya i Uruguai

Informa Menú

1.200 ptes + IVA

Migdia de dimarts a divendres laborables

Pizza Jove

Dos gustos de pizza artesana, a escollir, i beguda.

Joves menors de 21 anys

Dijous a partir de dos quarts de nou del vespre

1.100 ptes.

Reserves de taula o menjador: Tel. 93 797 25 07
Puig i Cadafalch, 36 • 08310 Argentona

teràpia floral

¿Què son y para que sirven?

La terapia de flores es un sistema terapéutico que se basa en el concepto de que la salud es el equilibrio entre las fuerzas vitales y ambientales que actúan sobre la persona.

La enfermedad aparece cuando existe conflicto, o desequilibrio entre estos elementos. En los tratamientos florales tiene especial importancia el estado mental y emocional de la persona.

El sistema floral natural está destinado a aliviar el dolor, ampliar el registro consciente y evitar que nuestras ansiedades y aprensiones abran la puerta a la enfermedad.

Enfermedades:

Alérgicas
Respiratorias
Aparato Digestivo
Sistema Inmunitario
Cardio-Vasculares
Ginecológicas
Sexuales
Rendres
Metabòlicas
Hepato-Biliaries
Sistema Circulatorio
Sistema Nervioso
Dermatològiques
Aparato Locomotor
Infancia

Tratamiento del dolor:

Enfermedades
Reumáticas
Ciática
Lumbago
Artritis-Artritis
Migrañas-Cefaleas
Cervicales
Hernias Discos
Tensión Muscular
Varices
Postoperatorios
Rehabilitación

Trastornos emocionales:

Stress
Fobias
Depresión
Shock
Angustia
Nerviosismo
Apatia
Cansancio
Insomnio
Aprendizaje
Exámenes
Alopecia
Memoria
Manías
Adicciones
Hipocóndria
Anorexia
Bulimia
Duda
Miedo
Ira
Culpa
Celos, Celio
Envidia
Colapso
Impotencia
Frigidez
Inseguridad

Terapeuta: **Sandra Ovide**

ARGENTONA - Tel. 93 756 11 42 - Movil 610 24 75 73

Cap de Creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
Número 51 - Febrer 2001 - 3.500 exemplars

Direcció, redacció, administració, publicitat i distribució: edifici Velcro - Argentona.
Edita: Ajuntament d'Argentona, Regidoria de Mitjans de Comunicació.
President: Antoni Soy.
Director: Xavier Lorente.
Consell de redacció: J. Arenas, E. Merino, F. Molist i A. Rodríguez.
Tots els grups amb representació en el ple poden participar en el consell de redacció.
Col·laboradors: Grups Municipals de L'Entesa, PSC, CiU i PP.

Rúbriques: E. Amargant, F. Catà, A. Rodríguez, L. Soldevila, R. Vila.
Col·laboradors periodístics: Eloi Aymerich, Martí Pérez, J.M. Fàbregas, Montse Sogues.
Fotografies: A. Burguera, M. Duran, A. Güell, X. Lorente.
Disseny: Núria Cusachs.
Idea: David Carmona i Núria Cusachs.

Fotocomposició i impressió: Gràfiques Lloreda C/ Girona, 56. Granollers

Dipòsit Legal: B-44.775-91

Sumari

PORTADA

Les reixes de fusta de l'exterior de can Puig a la plaça de Vendre.

Fotografia de Marc Duran.

6-8. Reconeixement a un veí il·lustre

Argentona copresideix l'any d'homenatge a la figura de Josep Puig i Cadafalch. L'arquitecte, polític i historiador mataroní passava molts estius a la seva casa de la plaça de Vendre. Puig va deixar diversos llegats, alguns es conserven, d'altres s'han perdut.

10-11. Revolució a la Velcro

Argentona Projectes i l'Àrea d'Urbanisme tracen un ambiciós pla d'actuació que inclouria habitatge, aparcaments, mercat, una superfície comercial mitjana i un edifici municipal. La necessària requalificació de la zona és el principal escull d'una operació gairebé autofinançada.

12-13. Les festes del tombant de mil·lenni

Recull fotogràfic de les últimes celebracions del 2000 i les primeres del 2001. Principals actes d'unes festes marcades per la solidaritat.

18. La Temporada més reflexiva

La Temporada de Teatre, Música i Dansa manté el format de sis espectacles amb el Centre Parroquial com a escenari. El certamen destaca per la presència de muntatges que conviden força a la reflexió.

22. Entrevista a Cloe Rodrigue

La professora de Montreal imparteix classes d'anglès i francès a l'IES subvencionada pel govern del Quebec. En l'estada a Argentona, Rodrigue ha arribat a la conclusió que els alumnes d'aquí tenen un nivell d'idiomes força baix.

24. Una dècada de muntanyisme

El Grup de Muntanya d'Argentona celebra el seu primer gran aniversari amb la mateixa força que al principi. Aventurers con són, uns d'ells escalaran aquest estiu el McKinley, el cim més alt dels EUA.

Editorial

Tant la casa de la plaça de Vendre com la del Cros, o la mateixa Capella del Santíssim, o el desaparegut Casino són un llegat de valor incalculable. La llei obliga als amos a obrir-les uns mínims. Fins ara si ho han fet no ho hem vist. Esperem que amb motiu de l'any Puig l'obligació no sigui només legal sinó moral.

Patrimoni privat o públic?

La majoria dels que el van conèixer ja són morts. Si poguessin alçar la vista però aplaudirien l'homenatge que tot Catalunya tributa en aquest 2001 a la seva figura. Puig i Cadafalch va deixar empremta en moltes vessants: humana, política, històrica, i artísticament. Argentona va gaudir no només de la seva persona com a estiuejant sinó també com a creador i alt exponent d'un florent modernisme català. Tant la casa que es va construir a la plaça de Vendre com la que li van encarregar dissenyar al Cros, o la mateixa Capella del Santíssim, o el malauradament desaparegut Casino són un llegat de valor incalculable. Ara es torna a revaloritzar gràcies a una sèrie d'actes que volen recordar el seu geni. La vila, com a copresident de l'organització de l'efemèride, hi té paper protagonista. Aviam si això serveix perquè el poble pugui descobrir amb els seus propis ulls què s'amaga darrera aquelles reixes de la plaça, o a dins d'aquella mansió de proporcions gegantines... És evident que també han de ser un reclam de cara a l'exterior, per al turisme, per tot, que reverteixin en la vida comercial, cultural i social argentonina... La llei de Patrimoni Històric obliga als amos a obrir-les uns mínims. Fins ara si ho han fet no ho hem vist. Esperem que amb motiu de l'any Puig l'obligació no sigui només legal sinó moral. I a partir d'aquí el rendiment que se'n podria treure! En qualsevol cas, de moment ja ens conformem amb que es conservin dempeus i en bon estat. Només faltaria que...

Carta de l'alcalde

Avancem cap al futur

S'ha presentat l'Estudi de mobilitat i accessibilitat. És un document molt important que ha d'afavorir el desenvolupament del sector comercial i de serveis, la millora de la qualitat urbana. Es poden destacar: l'aparcament públic; els accessos al municipi; la millora i transformació de diferents carrers; diversos canvis de sentit...

M.D.

Ja s'ha presentat a tot el poble l'Estudi de mobilitat i accessibilitat d'Argentona, realitzat per una empresa d'enginyeria i finançat per la Diputació de Barcelona. Hi han participat molt activament els tècnics de l'Ajuntament i tot l'equip de govern. També s'ha fet una reunió d'informació i discussió amb els grups de l'oposició.

És un document molt important per a la programació de l'accessibilitat i la mobilitat del municipi, complementari de la revisió de la planificació urbanística, que ha d'afavorir el desenvolupament del sector comercial i de serveis, la millora de la qualitat urbana i, en definitiva, la reforma programada i controlada de la mobilitat i l'accessibilitat en el centre urbà i en els diferents barris i veïnats de la vila.

Els objectius fonamentals del pla d'actuació són: la transformació progressiva de l'esquema de mobilitat actual de la vila, tot passant d'una mobilitat basada en un eix lineal nord-sud a un sistema d'anells concèntrics que possibilitin tant la circumvalació exterior com una millor comunicació a l'interior del municipi; la reducció del trànsit de vehicles al centre de la vila per tal de guanyar espai per a les persones (vianants, ciclistes) i per a les activitats comercials, culturals i de lleure; el foment de l'aparcament públic necessari, i la facilitació d'accessos ràpids des de la circumvalació exterior cap al centre de la vila.

Entre les moltes actuacions concretes que es proposen es poden destacar: l'aparcament públic; els accessos al municipi; la millora i transformació de diferents carrers; l'adequació de la senyalització; diversos canvis de sentit de circulació; modificacions en el carril-bici actual; la transformació de la ronda de Llevant i l'avinguda del Molí de les Mateves en avingudes més urbanes; la transformació del transport públic interurbà en un transport urbà. Tot plegat amb un Pla d'actuació detallat que inclou la quantificació i la periodificació (curt, mig, llarg termini) de les actuacions.

Per tant, juntament amb la revisió del Pla general d'ordenació urbana, el Pla de dinamització del comerç i dels serveis i la rehabilitació del centre urbà (amb actuacions tan importants a punt de començar com la de la Sala, el Casal d'Avis a can Doro, l'antiga Velcro, etc.), el Pla de mobilitat i accessibilitat és un element clau de la definició i la configuració de l'Argentona del futur.

L'alcalde, Antoni Soy

Cartes dels lectors

La vista enganya

Qualsevol que aquests dies hagi passejat per la cantonada dels carrers Josep Soler amb passatge Tuñí, haurà vist com s'està construint un nou edifici. El Pla d'urbanisme diu que en aquesta zona "s'han de conservar totes les característiques volumètriques de les edificacions existents". Cal estar molt malament de la vista per no veure que la nova edificació ocupa un volum molt superior a l'anterior, fet que hem pogut confirmar en un estudi bàsic de volums realitzat sobre el projecte. A nosaltres personalment, ens suposa perdre bona part de la vista sobre arbres, muntanyes i el passeig Baró de Viver, per passar a veure un mur de totxos. I ens suposa també perdre totalment la intimitat de casa nostra, ja que tindrem els futurs veïns "dins el pati". Hem consultat dos arquitectes i dos advocats i tots quatre ens confirmen que efectivament es vulnera àmpliament la normativa d'urbanisme. Malgrat això, l'ajuntament ha concedit la llicència d'obres. Alguns dels arguments de rèplica que ens ha donat l'arquitecte municipal son de tant de pes com el següent: "la vista enganya".

Els altres veïns de l'immoble assisteixen perplexos com nosaltres a aquesta orgia de totxos i ciment, ja que no se'ls deixa modificar ni una coma de la seva casa, en compliment del Pla d'urbanisme. Error és humà. I rectificar també. Per això, i en compliment de la "aplicació decidida de la disciplina urbanística" que es pot llegir en el programa de govern, esperem que es rectifiqui i es declari nul·la la llicència d'obres atorgada.

Quim Calvo i Clara Bartra

La síndrome de la conilla, el Museu i la democràcia

Conilla: Animal mamífer, domèstic, de la família dels lepòrids; que dóna a llum fins a 6 o més plançons cada vegada, i que "guarda" en un niu, invisibles, colgats de pèl que s'arrenca de la panxa en el moment de parir. És molt gelosa de la seva niuada fins al punt que si algú li destapa (per comptar els que ha tingut o retirar-ne algun de mort) és capaç d'esbarriar-los, pixar-s'hi a sobre i deixar-los morir. Tot per haver-li "profanat" el seu tresor.

En inaugurar-se el Museu del Càntir l'agost del 1975 es va formar una junta de govern dita Amics del Museu Municipal del Càntir; i, sense jo demanar-ho, en Jaume Clavell m'hi va "entaforar", com aquell qui diu, per força i contra la voluntat, més o menys dissimulada, dels altres components.

Al principi, seguint el Reglament, em varen anar enviant una convocatòria cada cop que feien reunió extraordinària; però al cap d'un temps es varen "anar descuidant de convidar-me, com per casualitat". De seguida vaig comprendre que no els era grat ni els ho seria mai.

Durant la transició, amb la presidència de l'alcalde Joan Duran Puig es va celebrar la constitució d'una fundació per separar el Museu del municipi de la qual vaig formar part, perquè es veu que deuria convenir el meu vot. En aquell dinar a l'Hotel Solé hi va ser convidat el periodista Pere Pasqual perquè n'informés a la premsa. Com de costum, paït el dinar ja no es varen recordar mai més de mi, i van continuar fent la seva com si no hagués passat res.

Varen venir les eleccions dels nous ajuntaments i va ser elegit l'abril del 1979 el primer alcalde de la nova democràcia, Jordi Suari Font. No sé si la primera o segona nit després d'haver pres possessió de la vara de batlle, es va convocar una reunió extraordinària dels Amics del Museu a la qual, com de costum, es van descuidar "també de convidar-me". Com que no païa prou bé el sopar, el metge em recomanà una passejadeta abans d'anar a dormir. Un d'aquests vespres vaig tirar carrer Gran amunt, cap a la plaça de l'Església per continuar vers l'Hotel Solé. En anar a travessar la plaça vaig veure llums encesos a la casa de can Vergés precisament a l'habitació de les reunions. La porta del carrer era ajustada i vaig passar al corredor central, escoltant a la cambra il·luminada, crits i veus alterades. La porta també estava ajustada i vaig entendre de seguida que es parlava del destí que es volia donar al Museu abans no el "profanés" aquell que manaria d'ara endavant.

Estaven furiosos i esverats, fins al punt que es van proposar anar aquella nit amb un camió a recollir tots els càntirs exposats i portar-los a can Jaume Clavell, perquè ell decidís el que calia fer-ne. Un altre encara més impetuós volia anar a incendiar l'edifici... Poc sabien qui els estava escoltant darrera la porta!! La primera intenció va ser anar-me'n silenciosament, tal com havia entrat; però la visió del Museu destruït per les flames em va esgarriar. I, desafiant les seves possibles ires contra mi, "ja que no m'havien pas convidat al judici", vaig entrar demanant perdó pel meu atreviment. Tots varen callar en sec, no esperant res de bo de mi, i contemplant aquelles cares congestionades, em vaig adonar que tot allò que els passava era de tant que estimaven el Museu, i estaven dominats per "la síndrome de la conilla" que he

descriu en aquest relat. Vaig preguntar si havien rebut alguna carta del nou alcalde. No, no havien rebut res, però s'imaginaven el que passaria d'un moment a l'altre. En aquest cas era la meua opinió que un o dos de la comissió anessin a trobar-lo, i posar-se a la seva disposició, i com que s'acostava l'estiu, si tenia previst fer algun canvi en la Festa del Càntir.

«A la millor no és tan dolent com us penseu. I si ningú s'hi veu amb cor, estic disposat a anar-hi jo tot sol en nom vostre.» En Francisco Domènech va contestar que ja hi aniria ell, passés el que Déu volgués. Restablert la calma, em vaig despedir per continuar el meu passeig interromput. Passada una setmana, vaig trobar pel carrer a en Domènech i li vaig preguntar: «Què? Com va anar l'entrevista amb l'alcalde?». «No va passar res», em contestà seriós. La seva resposta fou curta i concisa: «Que anéssim fent com fins ara, i que a la tardor ja en parlaríem». I sense cap més comentari, va donar per acabada la conversa. El Museu, però, s'havia salvat!!

Després d'aquí, mai més em varen tenir per a res, condemnant-me a l'oblit més rigorós. I mireu si aquesta condemna n'ha sigut d'efectiva que les autoritats actuals, ignorant totalment que jo havia estat membre de la primera Junta dels Amics del Museu, i de la de la Fundació més tard (sense haver-ne dimitit mai), no m'havien ni convidat a la gran festa del 50 aniversari del 13 de gener passat. Sort que, vaig parlar el dia abans amb l'amic Oriol Calvo, director del Museu, qui em preguntà, per rutina, si havia estat convidat a l'acte d'homenatge. Davant la meua negativa, el xicot anà immediatament a cercar-me'n una a casa seva i me la lliurà; tot convençut, de bona fe que "allò havia passat per casualitat".

Que no cregui pas ningú que amb aquest escrit reclami cap distinció ni homenatge especial que, segurament, no mereixo; sobretot des de quan va intervenir la presidenta del Patronat —la Sra. Margarida Colomer—, amb la seva veu càlida i simpàtica, donant les gràcies a tothom per les seves aportacions voluntàries a favor del Museu, recalca que també les donava a totes aquelles persones anònimes i oblidades que, en algun moment o altre, haguessin ajudat al triomf actual del Museu. I la democràcia, no l'ha pas destruït, sinó que la glorificat al màxim com es va poder constatar durant la festa del 13 de gener. En dóna fe "el més anònim i oblidat dels Amics del Museu Municipal del Càntir".

Alfons Güell i Serra

Les cartes dels lectors es poden lliurar a Ràdio Argentona fins al 23 de març del 2001 i han de tenir una extensió màxima de 1.600 caràcters. La redacció es veu amb el dret de no publicar-les, en cas que l'extensió sigui superior. L'escrit també es pot enviar a través d'e-mail a l'adreça: ra@argentona.com

Nota: El consell de redacció ha decidit que les cartes dels lectors amb contingut polític hauran d'anar signades.

EL VEÍ D

Argentona se suma activament a l'any d'homenatge del que va ser un fidel estiuejant de la vila, l'arquitecte Josep Puig i Cadafalch

El Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona va ser l'escenari el desembre passat de l'acte de signatura d'un conveni de col·laboració ben especial entre els ajuntaments d'Argentona, Mataró i Barcelona. Els dos consistoris maresmencs (amb Antoni Soy i Manel Mas al capdavant) i l'Institut Municipal del Paisatge Urbà i la Qualitat de Vida de l'Ajuntament de la ciutat comtal (presidit pel regidor Jordi Portabella) declaraven així l'any 2001 com a Any Puig i Cadafalch. Argentonins, mataronins i barcelonins es convertien de fet en copresidents de l'organització de l'efemèride. Un mes més tard, a les caves Codorniu (obra de l'arquitecte) s'hi celebrava l'acte inaugural de l'Any amb una gran exposició fotogràfica i un àpat entre diferents representants dels municipis col·laboradors. El batlle argentoní, Antoni Soy, manifestava la seva satisfacció per l'esdeveniment en el qual la vila tindrà un paper protagonista: «Posem el nostre municipi en el mapa. No només servirà de promoció cultural del poble sinó també de promoció econòmica, social i de serveis.»

La casa d'estiueig (1897). A finals del segle XIX, Puig i Cadafalch, un enamorat d'Argentona, va demanar permís d'obres a l'Ajuntament per construir una casa i establir així a la vila la seva segona residència, la d'estiueig. Va convertir tres cases velles situades al carrer de la Font (avui anomenat Dolors Monserdà, que

curiosament va ser la seva sogra) en una de sola aprofitant alguna cosa de cadascuna. A l'exterior va idear unes curioses galeries amb parets velles i parets noves, un enginy que proporcionava aire fresc a l'estiu. Apassionat de la botànica, també va aixecar-hi un fastuós jardí de vinya verge i heures de colors liles. Les plantes resseguien les parets del carrer, i dels seus troncs la mainada s'hi penjava de cap per avall. El jovent del veïnat jugava força davant de la casa, destorbant molts cops al senyor Puig, que se solia asseure moltes vegades vora la finestra que dona al carrer.

El jardí de can Puig.

Can Garí, exterior luxós amb estany i jardins.

L'arquitecte, polític i historiador català (1867-1956) va deixar a la vila una bona relació de veïnatge però també tres excel·lents mostres del seu art: la casa Garí a Sant Miquel del Cros, la casa de la plaça de Vendre al centre i la Capella del Santíssim. Ara, gairebé 50 anys després de la seva mort, Puig i Cadafalch és objecte d'un gran reconeixement arreu del Principat en què es dedica tot un any a recordar la seva figura. Argentona, al costat de Mataró i Barcelona, és copresident del calendari d'actes de l'efemèride.

E LA PLAÇA

Interior de la casa de la plaça.

Escalles de la fastuosa casa Garí.

5 representants dels ajuntaments participants a l'any Puig.

L'interior de la casa de la plaça de Vendre és, com diu el biògraf Enric Jardí, una mostra de «refinament propi de certes cases mores: molt racons i raconets, diferències de nivell, perspectives allargades... al costat de transparències infinites, sempre tamisades per reixes i cortinatges, guirnaltes o enfiladisses vege-

tals... Quan li feia nosa una de les parets velles, la substituïa per un entramat de fusta o una columna de ric marbre». El destacat modernista acostumava a tenir la vivenda com una mena d'exposició dels guixos de moltes de les escultures d'altres obres. La casa d'estiueig és una de les set obres de Puig que foren de-

La fesomia de la vila

Emili Amargant

Podríem definir fesomia com aquells trets essencials que, malgrat el pas del temps i els canvis que comporta, fan recognoscible una persona. Una mena de conjunt d'estigmes que perduren malgrat les transformacions. En l'aspecte dels pobles passa el mateix. Si preneu una fotografia general de la vila i mentalment elimineu del retrat els seus edificis singulars (can Puig, can Gallart, can Baladia, can Garí, el campanar o can Calopa) tindreu davant dels vostres ulls un poble inconcret que podria ser perfectament Centelles o Sant Feliu de Codines, per dir un parell d'exemples.

Com és públic i notori, can Garí i can Puig són un llegat impagable de Puig i Cadafalch. Fa 40 anys hom hauria pogut afegir-hi el Casino de la plaça Ballot. S'enderrocà en el seu moment per substituir-lo per un edifici nou de trınca. El vell edifici fou víctima del boom econòmic dels seixanta, boom que generà un enrenou de paletes i gavetes comparable al cavall d'Atila. Un altre llegat de Puig hauria pogut ser el seu jardí botànic. Un espai verd dins del centre urbà de considerables dimensions que fa 4 o 5 anys s'omplí de pisos i xalets adossats. Si quan parlem de la desaparició del Casino podem carregar els neulers a la manca de sensibilitat arquitectònica del moment o

a l'absència de legislació a l'entorn dels edificis singulars, quan parlem de la desaparició del jardí no trobem cap disculpa per la barrabassada. Parlem de fa quatre dies: la consciència pels llegats singulars ja s'ha consolidat i termes com ecologia, respecte pel medi o impacte ambiental ja haurien de formar part de la nostra constitució mental. Com és, doncs, que la corporació municipal del moment va permetre aquesta degradació paisatgística? Com és que va deixar-se escapar la possibilitat d'una zona verda al bell mig del poble, d'un espai públic magnífic i ple de possibilitats? Ho va explicitar el senyor de Moragas a la presentació de *Fons* amb una frase: «La democràcia, moltes vegades, no ha sigut sinònim de criteris clars en matèria urbanística.»

Tant de bo que actes com els que es programen a l'entorn de Puig i Cadafalch serveixin per seguir inculcant i consolidar d'una vegada i per totes el respecte pels llegats d'aquesta mena; altrament si els edificis i/o espais emblemàtics van desapareixent, la nostra fesomia singular —aquells trets que es diferencien de Centelles o Sant Feliu de Codines— també s'esborraran i el nostre poble esdevindrà un lloc adotzenat, sense personalitat i irrecognoscible.

MARC DURAN

Vistoses xemeneies de can Puig.

clarades Monument Històric Artístic de caràcter nacional el 1976.

La casa Garí (1899). L'arquitecte mataroní, molt actiu en el tombant de segle, rep el 1899 l'encàrrec del financer Josep Garí i Cañas de projectar la construcció d'una gran residència de camp a Sant Miquel del Cros. L'obra s'acaba en un temps rècord per l'època: 9 mesos. La composició recull els elements típics dels grans casals de la terra: estructura massissa, torre quadrangular adossada, unes torratxes circulars als flancs, teulada a quatre vessants amb teula vidriada, galeria superior amb arcs. Puig també traça a la casa Garí tocs del tot originals com els remats de ferro forjat de les teulades de la torre i les torratxes. A més a l'interior ell mateix dissenya cadascun dels ornaments de l'edifici: l'escala, l'embigat, els llums, i els esculturals pilastres i columnes amb motius heràldics i caricatures de polítics de l'època. És l'art total, la viva expressió del modernisme català sota l'òptica d'un virtuós.

La capella del Santíssim i el Casino. En el seu currículum artístic "argentoni" hi figuren dos treballs més: la capella del Santíssim Sagrament i el Casino. Pel que fa a l'obra religiosa, va assessorar i dirigir els treballs de renovació de la capella, endegada entre 1888 i 1896 pel rector Vicenç Estadella. Durant l'esclat de la Guerra Civil es va cremar l'església, tot i que el mateix Puig i Cadafalch va avortar un dels intents de deixar-la reduïda a cendres. Segons explicava un veí, Ferran

Catà, l'arquitecte va fer desistir en les seves intencions inicials un grup que li anava a calar foc, els va fer marxar però malauradament hi van tornar més tard. L'antic Casino d'Argentona (del qual no se'n conserva res) també té l'empremta de l'il·lustre estiuejant: un edifici de fusta i pedra amb grans finesstrals i baranetes, i teulada de pissarra.

Fora d'Argentona, l'obra de Puig i Cadafalch és tan variada com rica en exemples. La producció artística se centra bàsicament a Barcelona: la casa Ametller, la casa de les Punxes, la fàbrica Casarramona i Els Quatre Gats, entre d'altres. A la resta de Catalunya, cal destacar la casa Coll i Regàs de Mataró, i les caves Cordanu i la casa Raventós a Sant Sadurní d'Anoia.

Mentor de Clavell. Si Argentona està en deute amb l'artista, historiador i recuperador de tradicions (Festa del Càntir, Corpus, Gegants...) Jaume Clavell, també ho ha d'estar amb el senyor Puig. I és que segons comenta Alfons Güell, durant la construcció de la casa de la plaça de Vendre, Puig i Cadafalch va establir una gran relació amb la fusteria Clavell que li subministrava molt material per l'obra. Anys més tard, el mataroní (també arqueòleg) va descobrir la vena artística del jove Jaume i va demanar al pare que l'alliberés de part de la jornada laboral per dedicar-se a l'art, i més concretament

al món de l'arqueologia. L'aleshores president de la Mancomunitat s'oferí a fer-li de mestre i li lliurà l'apartat d'arqueologia de l'Institut d'Estudis Catalans. Els pocs que el recorden, diuen de Josep Puig i Cadafalch que era un home simpàtic, de molt bon tracte i que es feia força amb els veïns.

Un polític de primer ordre. La dimensió biogràfica de Josep Puig i Cadafalch va molt més enllà de l'arquitectura. La seva carrera política va ser destacadíssima com a membre de la Lliga Regionalista arribant a regidor de l'Ajuntament de Barcelona i a la cadira de president de la Mancomunitat de Catalunya l'any 1917 després de la mort de Prat de la Riba. En la faceta d'historiador de l'art va adquirir un reconegut prestigi internacional i va rebre fins i tot diverses distincions de doctor honoris causa en diferents universitats europees i americanes.

Actes a Argentona. De manera coordinada amb Mataró, la vila organitzarà diferents actes per commemorar l'any Puig i Cadafalch. D'entrada s'han programat dues exposicions: "Puig i Cadafalch i Argentona" i "La Casa d'Estiueig d'Argentona", aquesta darrera amb fotografies de F. Català Roca. Possiblement també s'inclourà un espectacle teatral-musical entorn de la figura del modernista mataroní, i xerrades sobre l'arquitecte i el seu temps. A més durant l'any es donarà la possibilitat de visitar les cases Garí i Puig i Cadafalch, incloses dins la Ruta del Modernisme. A banda, el Centre d'Estudis Argentonins Jaume Clavell estudia la realització de recitals de poesia, conferències i altres activitats encara pendents de confirmar.

Antic Casino d'Argentona.

D'estrenes i filtracions

La consellera Laura Gil estrena oficialment un IES que va tenir inundacions al gimnàs

El nou Institut de Secundària d'Argen-tona va quedar batejat oficialment el 30 de gener passat de la mà de la consellera d'Ensenyament, Carme Laura Gil. La dirigent del Govern català va tallar les cintes (la placa inicialment prevista no va arribar a temps) en un acte poc protocol·lari i de molt contacte amb els alumnes i els professors. Acompanyada de les autoritats locals, del director de l'IES i del representant dels pares i dels alumnes, Laura Gil va fer un llarg recorregut per l'edifici entrant a les aules per parlar amb els veritables usuaris del centre.

L'aigua del gimnàs. En la seva ruta, la màxima responsable del Departament d'Ensenyament va poder observar de prop la zona esportiva, i més concretament el gimnàs que setmanes abans havia estat motiu de preocupació entre el col·lectiu educatiu de l'IES. L'alarma va sonar arran de les fortes pluges del 16 de gener, que van provocar que aquesta part de l'equipament quedés negada fent necessària la intervenció de diverses "cubes" per extreure l'aigua acumulada. La situació es va repetir l'endemà. L'Associació de Pares i Mares va denunciar de seguida la situació a la Generalitat i posteriorment als mitjans de comunicació per fer pressió i trobar ràpidament remei al greu problema. A la seva pàgina web hi apareixia un titular punyent "Senyora consellera, porti

el banyador", referint-se a la imminent visita de Laura Gil amb motiu de la inauguració oficial. La resposta de la Generalitat va ser ràpida enviant tècnics per analitzar les filtracions d'aigua. La delegada territorial, Aurora Danés, va justificar el problema explicant que en construir el gimnàs es va posar sauló a la pista lateral, un material que no és prou aïllant. Dies després es va asfaltar tota l'àrea conflictiva i en principi ha quedat resolt.

Elogis i crítiques. Acabada la inauguració, el portaveu dels pares, Josep M. Fàbregas, va lliurar a la consellera un reivindicatiu document amb aspectes positius i negatius dels cinc mesos de vida de l'IES. L'AMPA aplaudia l'esforç per haver construït l'Institut a Argenton i haver fet que es pogués començar el curs al nou edifici el passat setembre. En canvi, lamentava tota una sèrie de mancances que s'havien detectat: les finestres de l'aula d'audiovisuals (on van entrar a robar el 26 de gener); la mala orientació de les pissarres que provoquen reflexos del sol i despesa innecessària d'energia elèctrica (per haver de baixar les persianes); les insuficients instal·lacions de la biblioteca; i la falta de previsió a l'hora de cablejar amb fibra òptica el nou Institut coartant la forta inversió feta per la mateixa Generalitat en la compra de 30 ordinadors.

*Sí però no...
Encara que...*

Rosa Vila

Institut per Internet

Finalment –i arran dels entrebancs de les obres de l'IES– hem vist que l'Administració educativa ha fet més cas de les iròniques protestes dels pares per via Internet, que de les insistent protestes del professorat per via laboral o les de la regidoria de torn per via política. El que no sabem és si la reacció de la consellera és per la capacitat de divulgació de la xarxa, la rapidesa dels e-mails, el poder de la premsa o la imaginació de l'Associació de Pares fent soroll on més els molesta.

Però sí que hem vist que els qui menys veu han tingut en el conflicte són els professionals del centre; o sigui, els que l'han de tirar endavant, justament els que haurien d'estar més mimats pels grans de l'ensenyament públic..., no fos cas que acabessin perdent la il·lusió de transmetre als nostres fills els mínims coneixements i valors que marquen les lleis, treball pel qual necessiten un marc en perfectes condicions, físiques i psíquiques.

Si la inauguració oficial va ser un tràmit protocol·lari i poc emotiu, la jornada de portes obertes al poble va ser tot el contrari: una festa amb visites guiades, vermut i declaracions de principis. Principis dels quals me n'ha quedat un dansant pel racó de la memòria, dit baixet, entre copa i copa, per una mestre del poble: l'equip de professors de l'IES d'Argenton ha optat, entre altres coses, per apostar fort pels alumnes que demostren voluntat d'aprendre. Creuen que amb aquest valor en perill d'extinció es pot arribar a tot arreu, molt més que amb coneixements –alguns dels quals són a Internet, però que és possible que hagin de buscar fora de les aules ja que, tot i que aquestes estan dotades de bons equips informàtics, han oblidat de presupostar la instal·lació del cablejat–. L'IES ha quedat inaugurat, sense piscina i sense cables... No es pot tenir tot!

OPERACIÓ

El redisseny de la Velcro és un dels eixos centrals de l'anomenada reordenació del centre urbà que vol impulsar el govern per potenciar la vida social, cultural i econòmica d'Argenton. Els plànols, estudis i discussions d'aquest projecte es couen des de fa ja més d'un any, però s'havien mantingut en secret fins que no s'encaixessin totes les peces. La clau de l'operació passa per la requalificació de l'àrea dins el Pla general d'urbanisme, i és que actualment el solar de l'edifici de l'antiga fàbrica està contemplat com a zona d'equipament públic. El necessari canvi de qualificació es portarà a aprovació en un ple proper, però de tota manera caldrà comptar amb el consentiment indispensable de la Generalitat per donar validesa total a la mesura. «Hem fet consultes prèvies amb tècnics de l'Administració autonòmica i en principi ho veuen bé. Podem tirar endavant amb garanties. Ara bé, la certitud no la tindrem fins que passi per la Comissió Assessora d'Urbanisme», puntualitza la regidora d'Urbanisme, Montse Brugal. Els metres que es perdin d'equipament a la Velcro s'hauran de recuperar en una altra zona, molt probablement al barri del Cros (a la part alta al costat de l'autopista). L'operació Velcro proposa en plantes diferents: una promoció

d'habitatges, un mercat, una superfície comercial mitjana, un aparcament soterrani i un edifici de serveis municipals.

Més habitatge social. Aquest estiu es compliran dos anys de l'entrega de claus de la primera promoció municipal d'habitatge social. Els pisos de can Boba de les Vinyes van tenir molts pretendents, i pel camí van deixar una llista d'espera que amb el temps ha crescut i arriba pràcticament al mig miler de persones. Els preus de la vivenda a Argenton són cars i prop de 500 els interessats en què es repeteixi la iniciativa de l'anterior legislatura. Amb aquest objectiu el regidor d'Habitatge, Jordi Pinart, i l'equip d'Argenton Projectes ha treballat conjun-

tament amb el Departament d'Urbanisme per trobar terrenys idonis. «Un dels grans dèficits que hi ha a Argenton és el de la falta de sòl per a accions municipals relacionades amb l'habitatge de protecció oficial», comenta Pinart. Un cop requalificat, l'edifici de l'antiga Velcro pot satisfer aquests objectius. El projecte d'habitatge en aquest cèntric emplaçament preveu entre 30 i 35 vivendes que oscil·larien entre els 70 i els 90 m². «Estem parlant de característiques del mateix estil que les de la primera promoció de can Boba. El preu serà lleugerament superior perquè la Generalitat i l'Estat han modificat els paràmetres de concessió de les proteccions oficials», matisa el de l'Entesa. Els habitatges se situarien proba-

Habitatges socials, aparcaments soterranis, mercat, superfície comercial mitjana, edifici amb serveis municipals... La revolució arriba a l'antiga Velcro. L'espai, comprat el 1995 i remodelat parcialment en la legislatura passada, torna a escena de la mà del govern Entesa-PSC per donar solució a tota una colla de necessitats de la vila. El projecte és als despatxos, a punt de sortir del forn, pendent que s'accepti la requalificació urbanística de la zona. La inversió total volta els 850 milions de pessetes, amb un període d'execució de dos anys. Les insinuacions sobre els plans de la futura Velcro van esdevenir unes de les grans novetats de la reunió de poble del desembre passat. Ara, Cap de Creus n'explora els continguts.

VELCRO

Joan XXIII, un dels carrers en el que possiblement s'hi construiran habitatges socials.

blement als carrers Ramon i Cajal i Joan XXIII, tot i que el projecte encara està en fase d'execució.

Un mercat i una superfície mitjana. Descartada totalment l'opció de can Doro (projectada pel govern de Casabella), el reclamat mercat municipal (450 m²) quedaria també ubicat a la Velcro, als baixos del carrer Joan XXIII. En principi, el nombre de parades seria superior a les projectades per can Doro i també augmentarien els espais, les distàncies entre elles, amb passadissos més amples... Encara s'ha d'estudiar la fórmula d'adjudicació de les parades del mercat però sembla lògic donar preferència als botiguers de la plaça de Vendre. Al costat del mercat hi aniria una superfície comercial mitjana de prop de 900 m² i diversos locals comercials o d'oficines.

Aparcaments soterranis. Tot això es completa amb una gran zona de pàrquing soterrat dividit en dues plantes. Tot i que durant molt temps s'havia especulat que l'aparcament es faria a la plaça Nova, la carta Velcro resulta més oportuna pels governants. «Almenys a curt termini és així. Més endavant no està en absolut descar-

tada l'opció de la plaça Nova», apunta l'alcalde, Antoni Soy. Unes places serien per als inquilins de les vivendes, unes altres per als clients de la superfície comercial i la resta per a lloguer o venda amb gestió municipal o privada. L'àrea d'estacionament de vehicles abasta un total de 1.600 m². Els carrers Joan XXIII i Enric Granados s'apuntarien com els possibles accessos d'entrada i sortida del pàrquing.

Edifici municipal. El trencaclosques té una quarta peça. L'Ajuntament es reserva un edifici independent a l'antiga Velcro per encabir-hi diferents serveis municipals. Són 1.000 m² on redistribuir el nou Casal de Joves, la Ràdio, i locals per a les entitats. Tot aquest grup ja és de fet a la Velcro però no està clar que sigui exactament el lloc definitiu on el govern vol ubicarlo. «De vegades les operacions complexes com les de la Velcro comporten alguns desajustos, però Argentona en sortirà guanyant», diu Soy. El municipi també obtindrà una nova plaça just on ara hi ha el pati interior de la Velcro, i per altra banda veurà engrandit el carrer Les Parres. «És una gran obra, molt engrescadora. Tal com està actualment la Velcro, si haviem

de mantenir tants metres per equipaments es feia inviable. El nou projecte ens permetrà no només mantenir l'edifici sinó també afrontar el repte de la Sala», assenyala Brugal.

Cost i execució. El volum de diners que caldran per aquesta macro-actuació serà proper als 850 milions de pessetes. El període d'execució es calcula que arribarà aproximadament als dos anys i mig a partir del moment en què es tinguin totes les conformitats burocràtiques. Segons Pinart, «és el projecte que il·lusionaria qualsevol membre de l'Ajuntament si el portem endavant, ja que resol d'una vegada tota una sèrie de dèficits històrics de la vila». El consistori ha estudiat a fons l'operació Velcro i també el seu finançament. En aquest sentit s'ha cobert l'esquena. «Costarà relativament poc a les arques municipals. El que es treurà de la superfície comercial, dels pisos i del pàrquing permet finançar-ho gairebé tot. En qualsevol cas el que es pagui serà a canvi de molt, a canvi de rebre tota una sèrie d'infraestructures i equipaments. A banda comptem amb aconseguir subvencions de la Generalitat per al mercat municipal», explica el batlle.

Mirant enrere sense rancúnia

Ferran Catà

Les petites coses

Tan bon punt vaig aprendre de llegir, vaig convertir-me en un devot aficionat a arrancar els fulls del calendari. A casa hi havia invariablement un bloc o d'en Salvador Bonavia o d'en Duran, i a mi m'a-gradava llegir-ne tots els detalls. L'hora que sortia el sol, l'hora que es ponía, les fases de la lluna; els dies de l'any trans-correguts, els que faltaven per acabar-lo; el santoral del dia, el consell, la frase o l'efemèride que volien ressaltar; i després de destacar amb números negres els dies de treball i amb vermell els festius llegies el dors, que sempre estava ple d'acudits, endevinalles, poemes...

També era interessant el calendari del pagès on s'explicaven les diades pròpies de cada comarca; les temporades de sem-brada i el seu conreu, i igualment les po-blacions on feien el mercat per anar a vendre el seu producte. Amb bastanta precisió anunciaven les tempestats, les gelades, els vents i totes les inclemències meteorològiques. També parlaven de la caça i de la pesca.

Avui, suposo que segueixen a l'abast de tothom, però potser no són tan profusa-ment llegits. No vaig contra aquests mons-tres de calendaris que les grans empreses regalen als seus clients i amics perquè, entre altres coses, a més de les fotografies i *ensenyances*, serveixen per tapar el pany de paret que et convé i poder marcar amb un llapis blau totes les diades que vols recordar i, amb un de vermell, les que voldries no haver de passar com el dia de pagar la contribució, l'IVA o l'última lletra de la nevera. Són bons però hem de convenir que han perdut la familiaritat que tenien aquests blocs als quals al principi he al·ludit.

Els articles per al proper número de Cap de Creus se'ns han de fer arri-bar el 23 de març del 2001 com a data màxima.

Els patges en descapotable

Ses Majestats els Reis de l'Orient van augmentar el seu número d'emissaris després de la gran feina que va tenir l'únic patge enviat l'any 99. Aquest cop van ser tres els carters reials que van arribar a la vila en un aparell de locomoció prou original: un descapotable d'època que va cridar l'atenció de tothom.

Per cert, d'altra banda, la campanya solidària de Creu Roja va ser un èxit total amb prop de 400 joguines recollides, 285 en molt bon estat (110 d'aquestes eren noves), que es van repartir entre 54 nens de diferents famílies.

FESTES

12 hores contra el racisme i la xenofòbia

Una iniciativa innovadora va donar el tret de sortida a les passades festes d'hivern de Sant Julià. Eren les primeres dotze hores contra el racisme i la xenofòbia, una jornada solidària organitzada pel Col·lectiu de Joves del Casal. Des de la tarda i fins a la matinada hi va haver espectacles de tot tipus. D'entrada, un taller de jocs i d'instruments de percussió i l'obra de pallassos Guatevenysueña. Després, el taller de danses africanes i una mostra de paradetes de plats i begudes exòtiques des de l'Argentina passant per l'Irak. La festa va continuar amb el plat fort de la jornada: els concerts. Música de tot tipus. Jazz amb el December Quartet, bossanova amb Aquarel·la do Brazil, percussió amb Tabla

Tarang i l'actuació del cantautor Mark in the sky. Dins dels espectacles de nit, sens dubte el més sonat va ser el DOG, una representació en la qual van actuar els joves del Casal, els Diablers d'Argenton i un grup de pares, sota la direcció de la Marta Hernández. La jornada solidària va tenir lloc al poliesportiu amb preus de 300 pessetes pels petits i 500 pels adults. Els beneficis, més de 200.000 pessetes, es destinaran a Pallassos Sense Fronteres i a l'Associació d'Amics d'Ayaviri. Les 12 hores van ser l'acte més innovador d'una festa major en què es van haver d'ajornar els tradicionals tres tómbos a causa de la pluja.

Concurs de carrosses

El restaurant Els Caçadors va ser el guanyador del concurs de carrosses de la Cavalcada de Reis d'enguany. El carruatge Caçador va sorprendre a tothom quan en lloc de tirar caramels, va llançar regals durant tot el recorregut. L'establiment argentoní es va endur 30.000 pessetes de premi. En segona posició va quedar la carrossa del Gimnàs, que va guanyar 25.000 pessetes, i el tercer premi –de 20.000 pessetes– va recaure en la creació de la Penya Barcelonista. El nom dels guanyadors es va donar a conèixer el dissabte de Festa Major abans de l'espectacle *Alquímia* de la companyia El Negro y el Flaco.

El jurat el formaven un representant del Consell d'Esports, un del Consell de Cultura, un del Consell de Joves, un de l'antiga Comissió de Reis i el president del Casal d'Avis. El guanyador es va establir segons tres criteris: originalitat, animació i elaboració.

SOLIDÀRIES

Homenatge i exposició al Museu

El dissabte de festa major es va estrenar al Museu del Càntir una exposició titulada "50 Anys d'Imatges de la Festa del Càntir", un recorregut de fotografies i vídeos al llarg de la història d'aquesta celebració popular. En l'acte d'inauguració es va homenatjar diferents persones que han tingut una participació destacada en el Museu i en la Festa, i molt especialment els senyors Joan

Rector i Emili Fabrès. L'exposició és la segona entrega d'una mostra que en part es va poder veure durant la inauguració del Museu l'estiu passat. Hi havia més de 250 fotografies i diferents vídeos domèstics: documents gràfics recollits entre professionals del sector i també de vilatans aficionats a l'emmagatzematge visual de records, com per exemple Salvador Ametller.

Curtmetratges de luxe al Centru

Gairebé 170 persones es van aplegar a la Sala del Centre Parroquial el passat 12 de gener per veure la premier de dos curtmetratges de l'emergent director premianenc, David Grau. El primer dels curts va ser *Ciutadà K*, una història de 13 minuts de durada que va filmar l'any 98 i que va ser finalista al festival de Sitges del 99. La cinta està basada en la metamorfosi de Kafka però des d'una altra perspectiva. L'altre curtmetratge, *Jazz*, interpretat per l'actor català Sergi Mateu, destacava per la seva excel·lent fotografia i una gran maduresa visual. David Grau és una ferma promesa del cinema català que en la seva curta trajectòria ha rebut grans elogis de la crítica.

Parc de Nadal

El Parc de Nadal va tancar un any més amb un gran èxit de públic. Els cars i el tren de vies van ser les atraccions més sol·licitades. Pares i fills van notar una important davallada del fred en aquesta ocasió després de l'aïllament tèrmic del polisportiu que s'havia fet recentment. (La inversió de 8 milions de pessetes la han agraït els usuaris del Parc i també del dia a dia del pavelló).

Contrallums

Llorenç Soldevila

Galícia

Una llotja sublim, incomparable, davant l'Atlàntic: el santuari de la Virxe da Barca, a la Costa da Morte, Galícia. Els accents: pedra, mar, vent i cel, vénen de lluny i percacen l'infinit. Invisible, la mà del director, és, però, una presència indiscutible. La petja humana hi és diminuta, pusil·lànim, a penes perceptible. Sens dubte, transitòria, circumstancial.

El mar, amb onades esclatants de voluptuositats, vesteix de núvia la terra. O el terra, amb els rocs més erissats, penetra la fèrtil flongesa de la mar. Sigui com sigui, gènesi de vida, apunt d'eternitat. La mar, paleta de colors només trencada per la mobilitat de les gavines i les barques. De blaus turquesa, d'una transparència fulgent, que inunden les roques i les vitrifiquen, fins als roigs ignis d'un cel de posta, passant pels grisos deixats que pengen com bambalines, cap a l'est, magnífiques de clarors.

De rerafons, el cap Vilan simula una enorme i deforme berruga incrustada entre blavors. I els màgics i metàl·lics molins de vent, talment sorgits entre mar i cel, que molen l'aire i el temps. I els verds, en tota la gamma, que baixen mansos fins a les aigües que els amoenen i els marfonen. Més a primer terme, el cruceiro, com una randa de pedra despresada de l'horitzó que s'aferra tossudament a terra. I els romeus que agenollats, reptant, s'ajupen i travessen per sota la gran pedra que el mar fa parlar en dies de tempesta.

La mar que, cap al sud-oest, es vesteix d'escates acerades, amb esqueixos ací i allà del fimbrament enorme, colossal, tallant d'un esbart de roasses que solquen les aigües fent acatament a la Virxe. I abans de caure el teló, en Coque, el gaiter tot just conegut, destil·la melodies que llisquen i es desfiben pel temps, pels espais. Només elles, el mar i... El temps passa... I nosaltres ens hi fonem.

COSES DE LA VILA

Torrent de Vera, multes milionàries

Les parcel·lacions il·legals fetes al Torrent de Vera comencen a rebre les primeres sancions econòmiques milionàries. La Conselleria de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat va imposar dues multes a Llorenç Roig, com a responsable, en qualitat de promotor, d'una infracció urbanística consistent en la parcel·lació il·legal de dues finques registrals a aquest indret de la vila. Les sancions són d'una quantia important: prop de 31 i 41 milions de pessetes, per cadascuna de les infraccions.

Ajuntament i Generalitat van obrir al seu dia diversos expedients de disciplina urbanística i sancionadors per la parcel·lació de terrenys al Torrent de Vera, una zona no urbanitzable. El toc d'alerta el van posar, però, alguns compradors potencials que es van adreçar al consistori per conèixer les possibilitats d'edificació a la zona. Segons l'Ajuntament, aquestes actuacions han de servir com a element dissuasiu per combatre i prevenir les il·legalitats urbanístiques i ambientals al Torrent de Vera.

Poliesportiu prioritari

La Generalitat tindrà en compte el futur poliesportiu d'Argentona. Així es desprèn de l'esmena del grup parlamentari del Partit Popular que va aprovar i incloure el desembre el Govern català en l'annex d'inversions prioritàries del seu pressupost d'aquest any. L'acord entre el conseller Artur Mas i el president del PP català Alberto Fernández Díaz posa el pavelló de la vila en el mapa en una llista preferent. Tot i això, tant l'alcalde Antoni Soy com el portaveu del PP a la vila, Fede Ureña, no llancen encara les campanes al vol i s'agafen la notícia amb reserves. De moment no se sap la xifra concreta que la Generalitat destinarà a l'equipament esportiu argentoní. L'Ajuntament ja ha demanat oficialment subvencions a l'Administració autonòmica per valor de 150 milions de pessetes. Independentment d'això, recordem que el govern local destinarà més de 70 milions a la construcció d'aquest important equipament.

Velocitat controlada

A principis de desembre la policia local va dur a terme a la vila una nova campanya de control de velocitat a les vies més conflictives d'Argentona. I és que, l'excés de velocitat, juntament amb les alcoholèmies i les conduccions negligents, són les principals causes dels accidents de trànsit. El cotxe policial amb el cinemòmetre, cedit pel Servei Català del Trànsit, ha estat força dissuasiu ja que l'aparell fotografia els vehicles i deixa constància gràfica de la infracció. Durant els 6 dies de la campanya, els agents han fet un total de 34 denúncies i 138 avisos. La denúncia s'aplicava als conductors que sobrepassaven en un 100 % la màxima velocitat establerta i que no eren reincidents. Per poder comprovar això, els agents portaven un llistat amb la relació de vehicles que ja havien estat advertits. El nombre d'infraccions per excés de velocitat va anar-se reduint a mesura que la campanya s'allargava.

Vídeo polèmic

El diumenge 21 de gener el grup Maulets d'Argentona va acabar passant a la plaça de can Doro el polèmic vídeo *Periodistas. El negocio de mentir*. La cinta, distribuïda per la revista *Aldi Beltza*, va ser el motiu de la detenció i empresonament del seu autor, Pepe Rei, perquè segons sembla podia apuntar possibles objectius d'ETA. El passí a can Doro es produïa dos dies després que l'Ajuntament hagués retirat a última hora el permís per projectar el vídeo al Casal de Joves tal com estava previst inicialment. En un comunicat, el consistori considerava que de moment no es podia deixar emetre en un local municipal, per prudència davant els últims esdeveniments judicials contra Pepe Rei i la cinta. Maulets va qualificar l'acció de censura de la llibertat d'expressió.

COSES DE LA VILA

Nans i gegants

Argentona acollirà la segona edició de la Trobada de Nans i Capgrossos de Catalunya, que se celebrarà pels volts de l'estiu del 2002. Sota l'organització de la Colla de Geganters de la vila, s'espera que es concentrin als carrers argentonins prop d'un miler de nans i capgrossos. La Colla local ja s'ha posat a treballar per aquesta fita amb el suport de l'Agrupació Geganter de Catalunya que els va concedir la seu de la Trobada fa pocs mesos. Encara queden molts aspectes per lligar. Pensen que seria bò poder crear un capgròs especial per la diada, però tot depèn del pressupost. Pel que fa a les figures, Argentona hi aportarà prop de 40 capgrossos, ja que la colla geganter en té 15, el Centre Parroquial 20 i es creu que n'hi ha 3 que estan en mans de particulars.

D'altra banda els Geganters d'Argentona van col·laborar activament en la passada Marató de TV3 destinada a la lluita con-

tra les malaltes mentals i l'esquizofrènia. Els vilatans van portar els senyors de Burriac, la Blanca i els capgrossos concretament a Santa Coloma de Gramenet on hi va haver instal·lada una part dels actes culturals complementaris organitzats arreu de Catalunya per la Marató televisiva.

Mostra literària

L'argentoní Albert Bigorra va guanyar un dels premis de la dissetena Mostra Literària del Maresme. L'estudiant d'onze anys de l'escola Bernat de Riudemeia va rebre un guardó per la poesia "Els estels". Un poema que, tal com explica el premiat, fa una comparació entre els estels i les llàgrimes. En total, es van presentar 200 treballs en narrativa i poesia distribuïts en cinc categories. El lliurament de premis es va fer a Malgrat de Mar l'11 de desembre passat.

Reunió de poble

El passat desembre es va celebrar la primera reunió de poble on l'equip de govern va passar balanç del seu primer any i mig de gestió i per parlar del futur. Prop d'un centenar de vilatans van participar activament, fent preguntes directes als polítics, en aquesta trobada que va tenir lloc al Centre Parroquial. L'oposició va qualificar d'electoralista la iniciativa, i fins i tot el portaveu del PP, Fede Ureña, va acusar el govern de malversació de fons públics per l'edició i distribució del tríptic informatiu que anunciava els continguts de la reunió. L'alcalde Antoni Soy considera que és un dret i una obligació informar els ciutadans del que fa l'Ajuntament, i que per tant aquestes reunions es continuaran portant a terme.

Un cop passats tots els tràmits administratius i legals, ja es pot constituir la Comissió Municipal de Comunicació d'Argentona (COMCA)

La COMCA té com a funcions, respecte als mitjans de comunicació municipals, les de:

- Garantir la pluralitat política, social i cultural.
- Garantir la independència i la pluralitat.
- Garantir el respecte als drets humans individuals i col·lectius.
- Garantir la professionalitat i la qualitat.

La COMCA està formada pel President (l'Alcalde o regidor en qui delegui) i 8 vocals. Aquests vocals seran designats pel Ple corporatiu per 4 anys, a meitat de cada mandat municipal, amb el vot favorable de les 2/3 parts de l'esmentat Ple.

Podrà ser candidat a vocal qualsevol persona que hagi estat proposada al Consell de Mitjans de Comunicació per una entitat, associació, persona o grup de persones.

Per tant, **us animem a què fins el 30 d'abril de 2001 presenteu com a candidats aquelles persones que pensem que poden fer una bona feina com a vocals de la COMCA.**

Comissions informatives

Unes declaracions de l'alcalde Antoni Soy, a Ràdio Argentona van desencadenar una forta polèmica entre el govern i els grups de l'oposició. Soy va dir que els representants del PP i CiU moltes vegades no assistien a les comissions informatives. Posteriorment, els convergents van presentar una interpel·lació en el ple per demanar explicacions sobre aquestes afirmacions. El batlle els va respondre amb números a la mà que l'oposició en conjunt faltava a un 29 % de les comissions, és a dir gairebé a una de cada tres. Joaquim Casabella (CiU) va comentar que si s'havia faltat a alguna comissió era per la seva falta de contingut i perquè el govern no deixa participar l'oposició. El portaveu del PP va afirmar que l'alcalde "pixa fora de test" en treure aquestes dades a la llum pública. Tothom té dret a absentar-se si és per causes justificades. Soy va acabar reivindicant que el govern també té dret a demanar comptes a l'oposició.

Equipaments de qualitat

Entesa per Argentona (L'Entesa)

Ara es el moment de recordar i agrair a totes aquelles persones i els col·lectius que ens han ajudat a arribar fins aquí. Els alumnes, les seves mares i els seus pares, i especialment als professors que durant tots aquests anys han contribuït a crear l'IES, el seu esperit i la seva filosofia, en unes condicions molt difícils als barracons que tots hem conegut.

Ja s'ha inaugurat oficialment l'Institut d'Ensenyament Secundari d'Argentona (l'IES). Però l'IES ja funcionava amb normalitat des de l'inici del curs.

No hi ha dubte que és un motiu de joia i satisfacció per a tots els argentonins, i especialment per als seus usuaris habituals, professors, alumnes i mares-pares que tant han lluitat, durant tants anys, per tenir un Institut com cal. I ara l'IES és un Institut com cal per moltes raons. Per la seva magnífica estructura arquitectònica, física i funcional. Pel seu claustre de professors i per la seva filosofia educativa. Pels ensenyaments que s'hi imparteixen. Pel col·lectiu de mares i pares que, amb una gran empenta, des de l'AMPA vetllen perquè tot funcioni correctament.

Ara es el moment de recordar i agrair a totes aquelles persones i els col·lectius que ens han ajudat a arribar fins aquí. Els alumnes, les seves mares i els seus pares, i especialment el col·lectiu dels professors que durant tots aquests anys han contribuït a crear l'IES d'Argentona, el seu esperit i la seva filosofia, en unes condicions molt difícils als barracons que tots hem conegut. Als regidors i alcaldes, als diputats al Parlament de Catalunya i a tots els polítics que han ajudat fer realitat aquest Institut. Als polítics i funcionaris del Departament d'Ensenyament que ens hi han ajudat.

Ara ja tenim un magnífic Institut amb una esplèndida oferta educativa. Ara ens toca mantenir-lo i millorar-lo. Ara ja el tenim, tot i que en aquest darrer any i mig hi va haver algun moment en que vàrem patir per si seria possible acabar-lo. La reacció ràpida i decidida davant del retard que patien les obres i, sobretot, la unió entre tots els implicats (professors, alumnes, mares i pares, Ajuntament i també la Delegació d'Ensenyament) per tal de solucionar-ho ens vàren portar al bon final de la història, tot i l'existència d'alguns problemes que s'han sol·lucionat amb rapidesa.

Amb només un any i mig s'han fet i s'han acabat les obres de dos equipaments tant importants com el nou estatge del Museu del Càntir i el nou IES. Dos equipaments dels que podem dir amb orgull que son esplèndids i d'una gran qualitat. Estem molt orgullosos d'haver-hi participat directament en el grau que ens ha pertocat. És una mostra del que fem i del que volem continuar fent per Argentona.

Els forats dels carrers

Grup Municipal del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC)

CiU, després de no tenir cap dedicació en infraestructures municipals, ara vol donar la imatge que l'actual equip de govern és inoperant. El 2001 serà l'any de la remodelació de les infraestructures municipals.

En els últims plens de gener i febrer, un dels principals temes de discussió fou l'estat de les infraestructures municipals, tant dels carrers (forats) com de l'enllumenat. Resulta paradoxal que les preguntes fossin realitzades des de CiU, ja que ells han estat durant sis anys a l'Ajuntament. Si durant el seu mandat s'haguessin gastat alguna cosa per intentar arreglar el paviment dels carrers, ara mateix no tindríem el problema de veure que gairebé tots els carrers del poble tenen forats. Igualment passa amb els fanals, la majoria dels quals cauen perquè estan rovellats o el quadre de comandament no té prou potència perquè estiguin tots els llums encesos alhora. No es pot pretendre que, després de no tenir cap dedicació a l'estat de les infraestructures municipals, ara es pretengui donar la imatge que l'actual equip de govern és inoperant.

Per aquest any hi ha preparades moltes actuacions als carrers de la vila. Ja es va començar tapant els forats de molts carrers cèntrics. Es faran obres de rehabilitació completa d'alguns carrers com el Pare Nonell o Dolors Montserdà. S'arreglarà l'enllumenat de la zona dels carrers Mestre Falla, Dr. Farrero, Montserrat. Amb aquestes actuacions, passaran uns quants anys amb un estat perfecte.

El 2000 va ser l'any de la remodelació interna de l'estructura de l'Ajuntament. Aquest any 2001 serà l'any de la remodelació de les infraestructures municipals, ja que mai s'havia pressupostat tant en aquest tema com enguany.

La Sala o la Font Picant?

Fa uns dies l'equip de govern municipal anunciava que havia rebut les parcel·les que li corresponien (unes 16) de la nova urbanització de can Barrau. Uns dies després feia pública la seva intenció de posar-les a subhasta i aprofitar-ne els diners rebuts per finançar part del nou projecte (que encara no és té en detall) de la Sala.

Nosaltres no hi vàrem votar a favor i, de forma incomprensible, hem rebut un seguit de crítiques negatives que ens assenyalen com una oposició contradictòria i sistemàticament destructiva. Tot i que ja ho hem contestat altres vegades creiem oportú fer-ho de nou en el *Cap de Creus* per deixar clara la nostra posició que és del tot conseqüent amb els fets que al llarg de les darreres legislatures s'han anat succeint.

En la legislatura 1987-1991, l'equip de govern de CiU, va proposar al propietari de la Font Picant que traspasés aquest indret al municipi i que aquest li permetria edificar a la part del darrere de la Font 12 parcel·les. Plantejada la proposta a l'oposició va ser rebutjada frontalment i es va abandonar. Com a contrapartida i ja uns anys més tard, la mateixa oposició proposava la negociació de la Font Picant a canvi d'algunes parcel·les de can Barrau.

Arribat el moment, es canvia de parer i la destinació és la venda d'aquestes i el finançament de la nova Sala. Som conscients que la Sala valdrà diners i que aquesta (el finançament via parcel·les can Barrau) és una manera d'accelerar-ne la reobertura, però també som conscients que hem perdut una oportunitat única d'aconseguir la Font Picant. Oportunitat que, per altra banda, semblava que fins fa pocs dies compartíem tots els grups polítics que conformàvem l'anterior consistori.

Possiblement el problema de fons és que es va prendre la decisió dràstica de tancar una Sala de similars condicions a altres sales de molts pobles de Catalunya que encara continuen obertes, amb la diferència que la d'Argentona té tres sortides practicables a la planta baixa.

Com sempre, el camí més fàcil és fer les coses sense comentar-les amb l'oposició i si aquesta no pensa igual, desqualificar-la. Sense comentaris!

Comitè Executiu Local de Convergència
Democràtica de Catalunya (CDC)

Som conscients que la Sala valdrà diners i que aquesta (el finançament via parcel·les can Barrau) és una manera d'accelerar-ne la reobertura, però també som conscients que hem perdut una oportunitat única d'aconseguir la Font Picant.

Nou segle, nou mil·lenni

No entrarem a discutir si nou segle o nou mil·lenni, però el que sí que tenim clar és que ha passat més d'un any i mig de legislatura. I també tenim molt clar que en aquest temps les coses no van tan bé com desitjaríem la majoria.

Realment si a tota l'auto-propaganda que es fa l'equip de govern li traiem tota la palla i deixem el que realment han fet amb la seva responsabilitat des que governen, és realment molt poc.

Es vanaglorien d'haver trobat recursos per tots costats, de haver fet tot i més, tot ho fan bé, els altres no hem fet res, la resta del món està equivocat...

La majoria de coses que diuen que han fet, estaven negociades, pactades, endegades, pressupostades d'abans que ells arribessin. Torno a insistir que no és lícita aquesta actitud i quan ho fan és que realment les coses no van bé.

I les coses no solament són així sinó que quan un altre grup municipal, en aquest cas des de l'oposició, aconsegueix recursos per a la Vila, o bé li neguen la realitat, es queixen de la manera de fer, o li treuen importància, ... en poques paraules et menyspreuen. Doncs el Partit Popular, tot i estar a l'oposició, va aconseguir l'any passat 400 milions de pessetes per l'IES (Esmena presentada pel PP en els pressupostos de la Generalitat i acceptada per CiU) i l'acord polític del Museu del cantir. Tot per al poble d'Argentona. En el que portem de legislatura, hem negociat 30 milions per l'arranjament de la Riera de Clarà, i dos grans acords polítics, prioritzar recursos per l'arranjament de "La Sala" (Recull del diari de sessions del Parlament de Catalunya), i prioritzar mitjançant subvenció el nou pavelló poliesportiu. (Acord polític d'inversions entre CiU i el PP per donar suport als pressupostos autonòmics. Subvenció ja demanada). També desde l'oposició treballem per a la Vila. Amb el reconeixement de molts vilatans, però sense el de l'actual govern. Algú tampoc fa els deures.

Nosaltres continuarem treballant per la nostra Vila, encara que sigui sense el suport de l'equip de govern.

Grup Municipal del Partit Popular (PP)

Es vanaglorien de haver trobat recursos per tots costats, d'haver fet tot i més, tot ho fan bé, els altres no hem fet res, la resta del món està equivocat...

La majoria de coses que diuen que han fet, estaven negociades, pactades, endegades, pressupostades d'abans que ells arribessin.

Un compendi de reflexió

A qui no li ha passat que desitjant intensament una cosa, en aconseguir-la, automàticament ha deixat de donar-li importància i n'ha desitjat una altra suposadament millor? Doncs aquesta tendència nostra de no conformar-nos amb el que tenim és un dels temes que tracta Anton Txèkhov en la seva obra *El tiet Vânia*, un dels sis espectacles que integren la nova Temporada de Teatre Música i

és una crítica al vici cada vegada més generalitzat de prohibir per prohibir i de la desinformació que tenen els joves en el camp de les drogues. *La millor marihuana la fa la mama* explica, amb un ritme trepidant i amb elevades dosis d'humor, les peripècies que arriba a fer una mare perquè el seu fill no caigui a les xarxes de la droga. Qui també parla de la posició de l'ésser humà davant la

vida, encara que d'una manera ben diferent, és el clown manresà Marcel Gros a *Standby* (7 d'abril). Aquest espectacle de pallassos per adults, creat a partir dels significats que es poden treure de les vocals, va ser escollit el millor espectacle de sala a la darrera Fira de Teatre de Tàrraga.

I tornem a parlar de la ja citada *El tiet Vânia* (28 d'abril). El director de la companyia Teatre de Calaix, Josep Minguell, allunya Txèkhov de la lectura tràgica que sovint se n'ha fet i l'acosta a la comèdia. El text del gran clàssic rus és una autèntica

ca i Dansa, una temporada repleta d'obres de reflexió sobre la condició humana.

El primer exemple d'aquestes reflexions representades sobre l'escenari argentoni serà el 3 de març amb *La millor marihuana la fa la mama*, del premi Nobel Dario Fo. Interpretada pel col·lectiu Jove Teatre Regina, aquesta obra escrita als anys 70

recerca de l'extraordinari a través de les situacions quotidianes, un retrat de l'enfonsament de les expectatives vitals dels protagonistes.

La música també té un paper destacat en aquesta Temporada de Teatre Música i Dansa, amb l'espectacle, ja representat, *Els miralls de Dylan* de Gerard Quintana

El Teatre de Calaix i l'espectacle de Txèkhov *El tiet Vânia*.

TEMPORADA DE TEATRE MÚSICA I DANSA

Argentona febrer-maig 2001

10 de febrer:

Jordi Batiste i Gerard Quintana

Els miralls de Dylan

3 de març:

Cia. Jove Teatre Regina

La millor marihuana la fa la mama

17 de març:

Big Mama, *Tableau de Blues*

7 d'abril:

Marcel Gros, *Standby*

28 d'abril:

Teatre de Calaix

El tiet Vânia

12 de maig:

Camut Band, *La vida és ritme*

i Jordi Batiste, i un nou concert a Argentona de la Big Mama. Aquesta artista de Sant Quirze de Besora transformarà l'escenari del Centre Parroquial en un autèntic tablao per a representar l'espectacle *Tableau de Blues*. Acompanyada amb l'harmònica diatònica de Joan Pau Cumeselles i de la guitarra de Miguel Talavera, Big Mama farà un recorregut pel millor blues de tots els temps, augmentant la intensitat al llarg d'aquest camí, fins a intentar fer-nos arribar a l'èxtasi.

La Temporada de Teatre Música i Dansa acabarà de forma espectacular amb *La vida és ritme* de la companyia Camut Band. En un obra de l'anomenat *tap dancing* que recorda els muntatges britànics i australians *Stomp* i *Tap dogs*, els cinc integrants de la companyia completen un interessant còctel de percussió africana, veu, claqué i ball sobre la sorra.

Aquests espectacles, tot i ser de petit format com a conseqüència del tancament de La Sala, consoliden Argentona com l'únic poble del Maresme, juntament amb Mataró i Tordera, que gaudeix d'una Temporada de Teatre estable amb obres de qualitat.

Jaume Gual, Lluís Serra i Josep Lladó.

El Centre Parroquial distingeix com a socis d'honor Lluís Serra, Josep Lladó i Jaume Gual

Homes del Centru

Ningú va discutir la seva elecció. L'entrega, el treball, la passió, la vàlua de tots tres dins i per l'entitat estaven per damunt de qualsevol dubte. En un acte sense precedents en 86 anys de vida, el Centre Parroquial va nomenar els seus tres primers socis d'honor. No s'havia fet mai. Era un compte pendent amb les persones i amb la història. Lluís Serra, Josep Lladó i Jaume Gual recollien el reconeixement a una trajectòria destacadíssima al servei del Centru. Va ser en la diada de Sant Esteve, una jornada assenyalada en el passat de la institució. Un 26 de desembre de 1917 es van representar els primers Pastorets, un 26 de desembre de 1983 es va homenatjar el desaparegut Domingo Molist i un altre 26 de desembre es va col·locar la primera pedra de l'actual Centre. L'emotivitat va presidir un esdeveniment gairebé fraterno, familiar.

Serra, ànima teatral. El defineixen com un home del Centre. Ha fet tots els papers de l'auca. Va començar en el butlletí Ecos, on va escriure els seus primers versos i articles. Va pertànyer a la colla sardanista "Ona d'Argent" i va ser membre fundador de la Colla del Llanto, que més tard es convertí en una Penya independent. Parlar d'en Lluís Serra Vives o "Morgan" (Argentona, 1930) és parlar, però, eminentment de teatre. Va debutar als Pastorets com un dels dimonis petits, dels pecats capitals i va anar saltant d'un personatge a l'altre, de pastor a Arcàngel, passant per Lluquet o Rovelló. Fora de la

representació nadalenca va protagonitzar obres de tota mena com el drama *El màrtir de l'Eucaristia*, *El pes de la glòria* o *Los golfos*, aquesta última forçadament en castellà. Va arribar a fer d'apuntador i també de director del grup de teatre. A banda d'això, el "Moreno" va formar part en quatre ocasions de la Junta del Centru: una amb Gel; una altra amb Ximenes; una tercera amb Casanovas, i la darrera amb la gestora presidida per Josep Pou, coincidint en el relleu de mossèn Torrent per mossèn Salvador Cabré com a rector de la parròquia i conciliari del Centre.

Lladó, el cronista. L'erudit dels tres, el literat i poeta, mestre en Gai Saber, va compondre les seves primeres estrofes al Centre amb el guiatge de mossèn Joan Matavera. Fill d'un gran actor de l'antic Patronat i del Centru, en Jaume Lladó, (de qui recordem *Maleït Déu*, *Cinc fills* i *Port de les Boïres*), ell en Josep (Argentona, 1933) no va voler ser intèrpret però sí que va donar sempre un cop de mà al grup teatral, fins i tot escrivint la lletra de les cobles dels Pastorets. Amic des de petit de Serra, va coincidir amb ell a la junta de Ximenes i mossèn Masvidal. Va ser la junta de les obres del nou edifici però també de la redacció dels primers estatuts que fins ara han regit l'entitat. De la tasca de Lladó tampoc no es pot oblidar la d'historiador del Centre, del qual ha recopilat tot tipus d'informació. No en va se'l considera el cronista oficial.

Jaume Gual, més que un barman. Potser el més popular dels tres. I és que el seu pas pel bar del Centru va deixar empremta a grans i petits. El bar d'en Jaumet va ser més que un bar i ell més que un barman. Jaume Gual (Argentona, 1921) va estar més de 20 anys al capdavant d'un local que va adquirir una dimensió més enllà de la recreativa. Va esdevenir un gran punt de recollida del jovent que quedava en les seves mans mentre els pares anaven a passar-s'ho bé a Mataró. En Jaumet era gairebé com un pare, recomanava que als joves que no malgastessin diners en lllaminadures i que sempre hi havia coses millor de preu i més nutritives per berenar. Els auguris del mossèn de torn, en el moment que en Jaumet va fer-se càrrec del bar, no eren massa optimistes però amb el temps Gual va demostrar que se'n podia treure rendiment. En el record hi ha les taules de marbre, l'estufa vella i aquell taulell emmarcat per un arc en semicercle, darrera el qual el Jaumet i la Pepita feien mans i mànigues per complaure la menuda clientela.

Un nou espai. Per cert que durant l'homenatge al triumvirat Serra-Lladó-Gual es va descobrir una placa que deia "El Bar d'en Jaumet", just al llindar de la porta d'on hi havia hagut l'antic establiment hostaler. Precisament l'espai, per voluntat de la Junta, es recuperarà properament com a saló de tertúlia i trobada, i per fer-hi petites projeccions audiovisuals amb capacitat per a unes 30 persones. Un espai que es dirà Bar d'en Jaumet.

Queda dit

Agustí Rodríguez

Benvinguts al nou mil·lenni

Ja hem estrenat any nou i mil·lenni. No hi ha volta enrere. Les festes de Nadal són pur record. Quin descans! Malgrat que queden les rebaixes la febre consumista ja s'ha aturat, encara que no sé si les targetes de crèdit de molts resistiran ni un gest més des de la cartera a la caixa registradora. Han acabat les llargues cues als hipermercats, les presses per embolicar els regals, les compres de darrera hora i l'"aborregament" generalitzat. De tota manera no he detectat un autèntic ambient nadalenc. Mentre les postals, la publicitat, els anuncis de la tele i els coneguts ens autodesitjàvem felices festes no he percebut l'autèntic esperit nadalenc, aquell que apel·la a la solidaritat, a l'educació, al respecte al pròxim.

No he vist un poble més cívic, més respectuós, més net. I en aquest aspecte vull centrar-me. En aquestes passades festes ha quedat palès que a Argentona hi ha pocs contenidors, o almenys mal col·locats. Però al marge que el servei de recollida de la brossa i de neteja dels carrers sigui més que deficient, també els ciutadans d'Argentona tenim la nostra part de culpa. Per què hi ha gent que veient un contenidor ple, diposita la bossa fora i no a partir de les sis de la tarda com es recomana? Per què la nit de cap d'any la recollida de la brossa és a les tres de la tarda i ningú ho adverteix? Són preguntes sobre les quals mereix la pena reflexionar. Les autoritats per controlar millor a l'empresa que efectua la neteja de carrers i recollida de la brossa, i els ciutadans per actuar en conseqüència i col·laborar per tenir un poble més net. Mentre alguns prediquen amb una suposada neteja a casa seva, buiden els cendres del cotxe al primer arbre que troben pel camí o dipositen trastos vells a les rieres. Benvinguts al nou mil·lenni!

COSES DE LA VILA

Taizé a Argentona

La trobada ecumènica internacional de joves cristians celebrada a finals d'any a Barcelona va tenir força ressò a la vila. I és que, durant els dies de la concentració, 100 participants van rebre acolliment en llars argentonines. D'aquests, 20 van arribar de Polònia, 20 de Croàcia, 20 més d'Itàlia i la resta de l'estat espanyol. La resposta dels vilatans a l'hora de posar casa seva a la disposició dels joves cristians de Taizé va ser molt bona. Alguns van superar rècords i tot, amb vuit forasters a casa. L'intercanvi de cultures, costums i idiomes va enriquir tant a vilatans com a visitants, establint-se també força amistats. La trobada de Taizé té els seus orígens a l'any 1940 quan el germà Roger va deixar Suïssa, el país on havia nascut i va anar a viure a Taizé, petita ciutat de la Borgonya francesa, on va comprar una casa i va començar a acollir-hi refugiats de la Primera Guerra Mundial. Cada tarda el germà Roger sortia de casa per anar a resar. A poc a poc molts dels refugiats es van anar sumant a l'oració fins a ser un bon grup.

més petits amb els dibuixos animats de sempre: Mickey Mouse, l'ànec Donald i Tom i Jerry. La recaptació recollida en tots aquests actes va ascendir a unes 345.000 pessetes, que van vehicular a través d'Intermón cap als països afectats.

Tapen forats

A principis d'aquest any la regidoria de Serveis va fer una extensa actuació a diferents carrers per tapar els forats més importants i escandalosos que s'havien acumulat als darrers mesos. En la majoria (Joan XXIII, Les Parres, Barcelona, Mestre Falla, Nou...) s'hi ha fet un pegat en calent el que garanteix una durada més llarga. D'altra banda s'han realitzat treballs de clavegueram: connexió de nous trams a la zona Sant Jaume-General Llaudé; pous de registre a Àngel Guimerà; i recollida de pluvials al carrer Montseny des de cal Coix i fins a ca l'Oriol. També s'està arranjant integralment la calçada del carrer Pare Nonell.

Setmana solidària

Argentona enviarà més de mig milió de pessetes als damnificats pels últims terratrèmols de la Índia i El Salvador. Els diners procedeixen de dues iniciatives diferents: una de municipal (l'Ajuntament dona 100 mil pessetes a cada país) i una altra de social. Aquesta darrera va estar encapçalada pel Centre Parroquial que va organitzar quatre dies solidaris per recaptar fons per la causa índia i salvadorenca. Amb el suport del col·lectiu de joves del Casal i en part de la regidoria de Solidaritat, el Centru va preparar diferents actes. Per una banda es van programar diferents passis del film *El cuerpo* d'Antonio Banderas. D'altra banda el grup musical argentoní Aqstics va oferir un concert amb els temes de sempre i d'altres de nous. I a la nit, el grup de teatre de Mataró Esbarjo d'en Boet va presentar l'obra teatral *Yerma* de Federico García Lorca. I el matí de diumenge va ser pels

Can Cabot

En el ple de febrer es va fer una nova passa per solucionar la problemàtica de les urbanitzacions. Aquest cop es va aprovar el conveni per la urbanització definitiva de can Cabot, un acord que implica diversos plans d'actuació. D'una banda, s'arreglaran els carrers i vials de la part ja urbanitzada de Can Cabot, i de l'altra, es donarà via lliure als propietaris de la part no edificada de la urbanització perquè puguin construir-hi les seves parcel·les. A més, també es va donar el vist-i-plau perquè el carrer de la Concòrdia sigui qualificat com a sòl urbanitzable. D'aquesta manera, es podrà construir un accés més segur pels veïns d'aquest vial. El conveni de can Cabot està signat per l'Ajuntament, els propietaris d'una part de la urbanització, els parcel·listes i els veïns del carrer de la Concòrdia.

COSES DE LA VILA

La caserna pel poble

L'Ajuntament ha iniciat gestions per recuperar la caserna de la Guàrdia Civil quan aquesta deixi de tenir el seu ús actual un cop desplegats els Mossos d'Esquadra. En la segona Assemblea de Joves del desembre ja es va anunciar aquesta intenció, i en el ple de febrer es va aprovar una moció al respecte. La caserna és un equipament de titularitat municipal que es va cedir a la benemèrita l'any 1979. El govern pretén que torni a mans del poble per destinar-la a equipaments socials, com per exemple pisos de lloguer per a joves i famílies amb recursos limitats. No obstant, en principi, segons fonts de la Guàrdia Civil, la caserna d'Argentona és un dels tres únics quarters que es mantindran operatius a la comarca juntament amb el de Calella i Premià de Mar per desenvolupar tasques de conservació de la natura, servei fiscal i intervenció d'armes.

Tres cànirs d'època

La senyora Hermínia Corachán de Frouthman va cedir el 16 de gener tres importants peces al fons del Museu del Càntir que havien pertangut als seus pares, el Doctor Corachan i esposa. Són dos cànirs de vidre del 1931, de l'època de la República, i un altre d'aram de principis del segle XX. Les inicials dels propietaris gravades en els atuells fan que les peces siguin considerades com a úniques. D'al-

tra banda ja es coneix quin serà el càntir de la propera edició de les festes de Sant Domingo. Es tracta d'un càntir de barca de la Bisbal, tota una novetat dins la història del càntir de l'any a Argentona. És un atuell pla que solien portar els pescadors a les seves barques. El càntir de Barca de la festa argentonina es farà a la Bisbal.

Telèfon 24 hores

Els veïns d'Argentona podran estar en contacte amb l'Ajuntament de la vila les 24 hores del dia, gràcies a una nova centralita que funciona des de finals de gener.

El nou sistema telefònic pretén ser més àgil, més ràpid i conèixer més de prop els problemes dels vilatans. El funcionament d'aquesta nou sistema és ben senzill. Un cop s'ha marcat el telèfon de l'Ajuntament, una veu explica les diverses opcions. Es pot contactar amb la centralita, marcar l'extensió de la persona amb qui es desitja parlar, deixar un missatge a la bústia veu o bé contactar amb la policia. És molt interessant saber el número de l'extensió amb la qual es vol contactar perquè així el procés és molt més fàcil i senzill. El més important però d'aquest nou sistema és que tots els ciutadans poden deixar les seves queixes o suggerències al contestador a l'hora que ho desitgin. El regidor de Serveis, Joan Vaquer, ha volgut aclarir però que si hi ha algú té una urgència important fora dels horaris d'oficina, no cal que deixi el missatge al contestador de l'Ajuntament, sinó que truqui directament al telèfon de la policia local.

Cementiri cobert

El cost de la primera fase del nou cementiri municipal, 105 milions de pessetes, ja ha quedat cobert pràcticament per les subvencions. La notícia es produeix després de la confirmació d'un últim ajut de la Diputació de Barcelona de 50 milions que es va rebre el gener dins el programa "Xarxa, municipis de qualitat". Aquesta quantitat s'afegeix als 25 milions de pessetes que el mateix ens provincial havia donat al municipi argentoní ja fa temps i als 30 milions que s'havien obtingut del Pla Únic d'Obres i Serveis de la Generalitat. L'alcalde Antoni Soy destacava que les arques municipals quedaran alliberades d'unes despeses i es podran invertir els diners en altres obres. El batlle argentoní ha incidit també en el fet que aquests 50 milions de pessetes de la Diputació suposen un increment del 20 % respecte als ajuts per a obres rebuts per la vila en l'anterior legislatura. La subvenció dels 50 milions arriba en plena arrancada de la construcció de l'equipament municipal. El regidor d'Obres, Mateu Piñol, ha assegurat que els treballs es troben al 15 % del total i que podrien acabar-se abans de finals d'any, abans del previst.

Rubio, Riera i les tropes

Tàrio Rubio i Ignasi Riera van ser els protagonistes dels actes que va organitzar la Regidoria de Cultura per recordar l'entrada de les tropes franquistes a la vila el passat 27 de gener (72 anys clavats després d'aquells fets). Rubio va presentar "Petita Història del Cartellisme" (un recull de cartells dels dos bàndols, republicà i franquista) i Riera va oferir una conferència titulada "Quan s'acaba la guerra". L'objectiu de la regidoria era recuperar la memòria històrica per tal d'entendre millor el present, finalitat que al llarg de l'any continuarà, intentant escollir altres dates assenyalades per commemorar diversos aspectes històrics.

La senyora Corachán al costat dels cànirs cedits.

—Com és possible que un Institut de Catalunya tingui una professora de llengües estrangeres pagada pel govern del Quebec?

Al meu país hi ha un programa de monitors de francès i anglès, i també d'alemany i espanyol. Aquest programa existeix des de fa més de 20 anys entre el Canadà i el Regne Unit, però darrerament s'ha decidit ampliar aquest programa a Espanya. L'any passat van venir al Canadà 4 nois d'aquí i aquest any n'hem vingut 3 a Catalunya. Com que encara no s'ha formalitzat un acord entre els dos països, ni tan sols amb la Generalitat, de moment el que s'ha fet és arribar a acords directes amb les escoles. Sembla que l'any vinent vindran uns 15 monitors per a tota Espanya. Enguany som 3 a Catalunya. Jo, que estic aquí a Argentona. Una altra noia que està a Mataró i d'aquí a uns dies n'arribarà una altra a la Poble de Segur.

—Quin interès té el govern del Quebec?

Crec que és un desig de promocionar la llengua francesa i de donar a conèixer que no només es parla francès a França sinó que nosaltres també el parlem. Però aquest programa no és només en un sola direcció sinó que preveu també que vinguin, per exemple, espanyols a ensenyar castellà al Quebec. El Ministeri d'Educació vol també que vinguin monitors catalans a ensenyar el català.

—El govern quebequès paga absolutament totes les teves despeses?

Totalment. De tota manera, un professor de l'Institut m'ha ofert viure a casa seva i això és una gran ajuda perquè si bé el meu govern m'ho paga no paga tant. I aquí els lloguers estan molt cars.

—Continuaràs amb nosaltres el curs vinent?

No. Perquè el mes de desembre he de presentar la meua tesina. Jo estic fent una maestría, que és quelcom que està entre la llicenciatura i el doctorat. Per tant, pro-

Té 23 anys. Va néixer a Montreal en una família francòfona. Es diu Cloé Rodrigue i és i se sent quebequesa. El 8 de gener va arribar a Argentona per impartir classes de francès i anglès als alumnes del nou Institut d'Argentona, gràcies a un programa que finança el Departament d'Ensenyament del govern del Quebec. S'hi estarà fins a finals de juny, moment en què se'n tornarà al seu país.

MARC DURAN

Cloé Rodrigue, una professora quebequesa a Argentona.

«Al Quebec no som bilingües»

bablement passaré l'estiu viatjant per Europa però després he de tornar al Quebec.

—Com és que parles tan bé el castellà?

Oh! Els alumnes encara no saben que parlo castellà! Bé, jo tinc una llicenciatura en estudis hispànics. La meua tesina és sobre Buero Vallejo i el teatre espanyol de postguerra. Estudio per ser professora de castellà.

—Com veus el nivell que tenen els nostres alumnes en llengües estrangeres?

La veritat és que són molt dolents, però tenen una actitud positiva. Crec que volen aprendre i estan buscant com fer-ho. Però

el nivell és molt baix. Els falta una immersió en la llengua. No volen esforçar-se i a la classe parlen sempre en castellà o català amb el professor, però no en francès o anglès. No sé si és perquè els fa vergonya o per altra cosa. Això pot condicionar el professor a contestar-los en castellà o català. Fins i tot, jo mateixa de vegades em pregunto amb quina llengua els he de parlar. Però jo tinc la sort que creuen que no entenc gaire el castellà i, per tant, s'esforcen més, especialment els més petits, els de primer d'ESO.

—Quines similituds i quines diferències has observat, pel que fa a la llengua, entre Catalunya i el Quebec?

Al Quebec no som bilingües. Aquí sí. Aquí tots els alumnes parlen igual de bé el català com el castellà, pel que he pogut comprovar. Al Quebec, la gent parla o el francès o l'anglès, llevat d'una minoria que viu a Montreal de la qual jo formo part. Però no els meus pares, que són francòfons i que parlen molt malament l'anglès. Oficialment som bilingües, però a la realitat no.

Argentona en xarxa

En Salva i en Martí s'han convertit, potser sense voler-ho, en els protagonistes de l'actualitat cibernetica argentonina. Qui hauria sospitat que aquests dos nois d'aspecte desenfadat, que no passen dels vint-i-pocs, emprenedors, intrèpids i fins i tot una mica rebels s'atrevirien a engegar un projecte tan agosarat? La idea va sorgir quan en Martí es va trobar en un concert en Titot, el cantant del grup de rock Brams. El músic va proposar-li que una cosa molt interessant i amb molt de futur era el tema de Vilaweb, la pàgina web més visitada dels Països Catalans, i la creació d'una pàgina d'informació local dins aquest portal d'Internet. "A partir de la idea inicial, jo ho vaig proposar a l'amic Salva Cases, i llavors vam tirar endavant el projecte. Ens feia gràcia de crear i portar un nou mitjà de comunicació a Argentona" explica en Martí. Es posaren en contacte amb els responsables de Vilaweb, i el dia 5 de febrer s'inaugurà oficialment la pàgina, després d'estar des de finals de novembre en període de proves.

Tot i això ja han sorgit els primers problemes. Tal com diu Cases "el més difícil del projecte és aconseguir publicitat: nosaltres paguem una quota a Vilaweb i hem de recuperar els diners mitjançant anuncis publicitaris que lloquem a la pàgina. De moment costa molt iniciar el tema publicitari perquè la gent no ho coneix i hi ha molta desconfiança. O sigui que animem a tots els comerciants d'Argentona que pensin que Vilaweb, i més genèricament, Internet, és el futur de la informació, cada cop s'hi mouen més diners i s'hi connecta més gent, per tant anunciar-se a Internet és i serà molt important".

Un servei d'informació interactiva. Vilaweb aporta múltiples avantatges al nostre poble. Tal com diu en Martí "Vilaweb dóna la possibilitat d'una emissió de 24 hores consecutives de notícies. Amb Vilaweb Argentona cada cop que entris a la pàgina podràs trobar-te una notícia nova o actualitzada." Per altra banda, i a més de la importància del fet temporal hi juga un paper important el fet espacial: gent d'Argentona que visqui o estigui fora i que vulgui saber coses del poble ara ho podrà fer des de qualsevol

Martí Vila i Salvador Casas al seu quarter d'operacions.

lloc del món. De fet Vilaweb Argentona es pot considerar com el primer portal de la història de la nostra vil·la. Una porta a Internet des d'on es pogués accedir a tots els serveis on-line i pàgines webs existents relacionades amb Argentona. Segons diu Cases "no volem que només sigui una coseta de dos nois que decideixen fer alguna cosa, sinó fer alguna cosa més important i moure la gent. De fet oferim coses una mica alternatives, que impliquin més al poble, el volem implicar". Per tant estem davant d'un concepte d'informatiu social, amb la intenció que la gent participi. Segons en Martí els mecanismes que empraran per aconseguir aquest objectiu serà "a part de les notícies, la novetat de fer fòrums i enquestes, on la gent d'Argentona pot participar i dir la seva: podrà dir el que pensa. Estem parlant d'interactivitat, una cosa que no pots

trobar de forma tan àmplia en els altres mitjans de comunicació. Amb Vilaweb la gent podrà enviar les seves pròpies notícies".

Una Vilaweb diferent. Argentona és la novena població del Maresme que té Vilaweb, però a diferència d'altres edicions de la comarca "hem fet altres apartats a part del d'informació d'enquestes i fòrums: l'entrevista, que vam iniciar amb un entrevista als Aqstics. També hi ha la intenció de fer altres seccions com contra-cròniques. La idea és fer una mica de varietat, anar ampliant" apunta en Martí. Al preguntar-los pel futur de Vilaweb Argentona són clars: "Tot depèn de la resposta dels argentonins, estem a les seves mans, perquè de fet Internet és seu." Doncs ja ho sabeu: <http://www.vilaweb.es/argentona>.

Fa pocs mesos dos nois emprenedors de la nostra vil·la, en Salvador Cases i en Martí Lòpez, decidiren portar a terme un projecte innovador i ambiciós: la creació de la delegació local d'Argentona a Vilaweb (el gran portal de cultura catalana a Internet). Amb aquesta iniciativa internàutica, els joves pretenen impulsar la societat argentonina a fer el definitiu salt cap a un poble realment posat al dia. La interactivitat de la informació i la participació arriba al nostre poble des d'Internet. Argentona doncs, es connecta a la Xarxa.

El Grup de Muntanya d'Argentona acaba de complir 10 anys de vida. Ha estat una dècada farcida d'aventures, risc, diversió i, sobretot, amistat i companyerisme. L'amor cap a la natura i la passió per la muntanya han unit aquesta gran família que, setmana rere setmana, es retroba per viure una nova experiència amb el bosc i amb la vida. Una vida que comparteixen 180 persones –grans, petits i mitjans– i que ara inicia una nova etapa per «rejuvenir-se i per fer un Grup del poble».

Fent vida a 6.000 m. Els muntanyencs d'Argentona han coronat els cims més alts del món. En aquests 10 anys han escalat els Andes peruans (es van quedar a pocs metres del cim a causa de les inclemències meteorològiques), el Mont Kèn-ia, l'Himàlaia i el Montblanc, entre d'altres. Com va passar al Perú, els integrants del Grup han après a compartir-ho tot. «Quan arribes al cim mires el menjar que tens per repartir-lo entre tots. La veritat és que la convivència a la muntanya és molt maca», assegura Joan Pallàs. El més trist és que aquest companyerisme de vegades es trenqui per culpa del destí, com ha pas-

Una muntanya d'aventures

La natura els apassiona. Només cal sentir-los parlar un parell de minuts per adonar-se que per ells la muntanya va més enllà de la naturalesa. «Els muntanyencs ho portem a les venes. Per moltes coses que vegis i per molts problemes que passis sempre continues», diu convençut Joan Pallàs, el que fins ara i durant 4 anys ha ocupat la presidència del Grup de Muntanya d'Argentona, i que ara deixa per «rejuvenir el Grup». Han estat 4 anys que han servit per consolidar una entitat que busca canvis. El nou president, Xavier Vigil, té molt clar el que vol per al GMA. «Hem de seguir impulsant una entitat de cara al públic, oberta al poble i a tothom qui vulgui prendre-hi part.»

Els inicis del Grup. Tot va començar el mes de novembre de 1990. «Un grup de socis argentonins dels científics de Mataró (Agrupació Científica Excursionista de Mataró) vam trobar-nos en una excursió amb bicicleta de muntanya al Tagama-

ment. Vam anar a esmorzar a una casa de pagès i parlant va sortir la idea de fer un grup de muntanya a Argentona, on ja n'hi havia hagut un. Em van dir si els volia donar un cop de mà, i no m'ho vaig pensar. Des d'aleshores tot va anar molt ràpid», afirma Pallàs. D'aquell grup d'amics s'ha arribat a formar una «família» de 180 socis, que són els que ara formen part del Grup de Muntanya d'Argentona. En 10 anys hi ha hagut temps per tot. Moments bons i dolents. L'aspecte més negatiu va passar fa 5 anys, quan es va cremar el local que el Grup tenia a la vila. «Encara treballem per recuperar tot el material que vam perdre», explica un Pallàs entristit. Però, afortunadament, els aspectes positius superen amb escreix els pitjors moments. «N'hi ha tants!», exclama l'expresident. «El primer que veig, però, és l'amistat que hi ha dins el Grup de Muntanya. No és una col·laboració només d'aficionats a la natura, sinó que és d'ajuda i companyerisme durant tot l'any i en tots els aspectes.»

sat recentment a la comarca del Ripollès, on han mort 11 joves alpinistes. «Coses com aquestes no et tiren mai enrere però sí que t'afecten moralment. N'hi ha que els coneixes i n'hi ha que no, però tots són companys. El que hem de pensar és que va ser la fatalitat del mal temps», comenta Joan.

Futur pròxim. El GMA segueix preparant activitats. Una de les fixes és l'excursió als Castellets, una sortida que s'està repetint des que es va fundar el Grup. Una altra és la de les fonts, que es fa a Argentona i en la qual participa tota la vila. Ara bé, una de les activitats més destacades d'enguany serà l'escalada –a nivell individual– al cim McKinley, el més alt d'Amèrica, i la creació d'una secció infantil que es posarà en marxa a partir de la primavera amb l'objectiu d'acostar l'escalada als més petits. Però, com diu el nou president del Grup, Xevi Vigil, el més important és «continuar amb les coses del poble i obrir el grup a tots els vilatans».

L'amo del ring

«Sempre he estat un tros de pa, però quan pujava al ring em transformava. No respectava ningú.» Josep Navarro (Canet, 1931) encara ho recorda com si fos ahir. El seu pas per la boxa va ser tan exitós com intens. Encara sent el dring sord de la campana, l'excitació del públic per cada ganxo, el dolor dels seus rivals estesos a terra, incapaços d'aixecar-se, el balanceig de les cordes, el tam-tam de la ballaruga sobre la lona... Han passat prop de 50 anys però els seus ulls encara guarden tota la força d'aquells moments. Hi ha imatges que marquen, que no s'esborren. Pels petits detalls, un simple cop d'ull als retrats que pengen de les parets de casa seva, i l'escena ja és completa. En Navarro, aquí on el veuen, va esdevenir tot un fenomen amb els guants a les mans. Era l'època del gran Sugar Ray Robinson, quan la boxa era boxa, un espectacle de masses.

MARC DURAN

Josép Navarro i les seves dues passions: la boxa i el dòmino.

Una carrera meteòrica. Amb 13 anys i 49 quilos ja debutà com a pes mosca al vell Ateneu de Mataró. «La boxa vol molta voluntat, molt sacrifici, i sobretot qualitats, si no només fas que rebre. Jo m'aixecava cada dia a les 6 del matí i me n'anava a córrer, i al vespre feia 3 hores més de gimnàs». El seu nas el delata, el van castigar força però ell tampoc es va quedar curt. Va acumular 160 combats amb només 3 derrotes en l'etapa amateur i 7 en la professional (des dels 18). «Jo era molt fogós, sempre boxejava a la mitja distància. Tenia molt fons, resistia bé els combats llargs. Ara, si podia tombar-los al primer assalt no esperava pas al segon.» El 1950 Josep Navarro es proclama campió d'Espanya del pes mitjà després de superar el madrileny Eduardo López a l'envelat de Canet. En el trajecte triomfal del ring a la llotja no va arribar ni a posar els peus a terra. Va sortir a col·libè, com els toreros. «Vaig pensar que se m'obririen les portes a guanyar diners però va ser al revés. Ningú volia lluitar contra el campió.» Va boxejar posteriorment en dues finals de l'Europeu amb poca fortuna. Un alemany i l'anglès Random Turpin (derrotat per Sugar Robinson al Mundial) el van apartar de la glòria continental. Als 23 anys es retira després de patir un vessament cerebral en un dur combat a Madrid. «El metge em va dir que era perillós, que havia estat de sort i que si em tornava a passar podia quedar invàlid.»

Una de negres. D'anècdotes n'hi han quedat a grapats. En certa ocasió es va tornar boig boxejant amb un negre. «Era més lleig que un pecat. Al primer assalt el tiro a terra. El tio estava quasi knockout, ni s'aixecava. Se'n va al racó i torna a sortir com un malparit. Com es refà? El torno a picar, el torno a estovar i a cada assalt igual. I en acabar li dic al mànager com pot ser? Oh, si en tenia vuit més d'amagats sota el ring. Per mi eren tots iguals», somriu Navarro. El germà del Pep, l'Andrés, va seguir les seves passes de manera espectacular. Campió estatal de tres pesos diferents, va competir als Jocs Olímpics de Roma i contra dos campions del món. «Era molt bo, un estilista, no el tocaven mai. Esquivava de meravel·la i la seva drete era demolidora.»

El dòmino, l'altra passió. La boxa va quedar enrera i això el va portar a afincar-se a Argentona, on durant una temporada va combinar les feines de pintor i cambrer.

Més endavant va obrir un restaurant on ara hi ha la perruqueria d'en Pere Macu. El Pep va canviar els guants per les fitxes (que va conèixer a can Calistru al costat del pare al seu Canet natal), i va treballar dur per establir el dòmino a la vila. Ha estat president i també de junta del club local amb seu a Can Tomàs. «Aquí tenim jugadors molt bons com Guerrero, Guillermo i Díaz, llàstima que no vulguin anar a competir fora. Jo en canvi sóc del montón. No m'hi fixo gaire. Tothom vol jugar amb mi perquè no m'enfado, ho passo bé, explico acudits i riem una estona». A principis del desembre passat el Club Dòmino Argentona va homenatjar-lo per la seva dedicació a aquest esport. «Em vaig emocionar. No m'esperava res de tot allò. Hi havia el meu germà, amics d'arreu...» El president de la Federació espanyola el va fer soci d'aquesta entitat de per vida. Qui ho anava a dir, un home tan dur amb els punys i tan suau amb les fitxes!!!

El desembre el Club de Dòmino el va homenatjar pel seu important paper en l'establiment d'aquest esport a la vila. Reconeix que no és un gran jugador però sí un gran entusiasta. Un món molt diferent del dels quadril·lers, on als anys 50 s'hi va fer nom. Fogós i enèrgic, un mestre en la mitja distància, Pep Navarro tombava un rival rere l'altre. Va arribar a ser campió d'Espanya i a lluitar per l'Europeu.

GIL PARÉS

☎ 797 10 13

Gran, 56
08310 ARGENTONA

IMMOBILIARIA

CORREDOR D'ASSEGURANCES

Miquel Biada, 68
08302 MATARÓ

☎ 757 46 22

**Els nostres clients ens demanen habitatges a la zona d'Argentona.
Si vol vendre el seu pis, torre o casa vingui a Gil Parés.**

ARGENTONA-CENTRE: Gran ocasió. Esplèndida casa de poble de 5 habitacions i estudi, pati de 80 m², 2 terrasses, urgeix per canvi. 37.900.000.-

ARGENTONA: Can Barrau, terreny fent cantonada a 3 vents de 270 m². 17.600.00.-

ARGENTONA: Zona ambulatori, pis perfectament conservat, 3 dormitoris, bany complet, cuina amb galeria annexa, saló menjador, balcó terrassa. 20.900.000.-

ARGENTONA: Can Raimí i Les Ginesteres, precioses parcel·les totalment planes. 8.500.000.-

ARGENTONA: Primer pis molt cèntric de 95 m², 4 habitacions, saló menjador, bany, cuina office, tot exterior, fent cantonada, bones vistes. 20.800.000.-

CANYAMARS: Centre, preciosa casa adosada nova de pocs anys amb garatge. Preu d'ocasió: 23.000.000.- Taxem pis a canvi.

VILASSAR DE MAR: Pisos i dúplex nous a estrenar a partir de 18.000.000.- Informi's sense compromís.

ARGENTONA: Torre a 3 vents sobre camp de futbol, nova de 2 anys, acabats de disseny, garatge per a 3 cotxes. Urgeix 57.500.000.-

ARGENTONA-CENTRE: Segon pis tot reformat, 3 habitacions. 16.500.000.-

ARGENTONA: Can Barrau, solar per fer casa a 3 vents. 17.500.000.-

ARGENTONA: Al costat de l'ajuntament. Pis de 93 m², 3 habitacions, dues dobles, saló menjador, bany i lavabo, ascensor, vistes panoràmiques. 23.800.000.-

ARGENTONA: Casa al costat de l'església, casa de carrer única a la zona, reformada de pocs anys, 170 m², 3 habitacions, estudi, calefacció, acabats de gran qualitat. 36.000.000.-

AUTOSERVEI

BRESCA

QUALITAT I PREU

BONA COMPRA

GRANS MARQUES EN CONSERVES, VINS,
CAVES, CONGELATS DE VERDURA I PEIX,
FORMATGES, EMBOTITS, PERFUMS,
DROGUERIA, ETC...

- OFERTES DIÀRIES
- SERVEI A DOMICILI
- HORARI DE DILLUNS A DISSABTE DE:
8'30 a 13'30 (matí)
17'30 a 20'30 (tarda)
- DIVENDRES AL MIGDIA TANCAT

Carrer Barcelona, 40 • 08310 ARGENTONA

NOVETAT

Dispossem de pa calent i bolleria

Pa de pagès,
croissants i ensaimades

PA
D'1/4 KG:
90 PTES.

REFRESC TRINA Sense gas. Tots sabors, 1,5 l.	155	ARRÒS GARRIDO Extra, 1 kg.	139
KELLOGGS SMACKS 375 grs.	309	NOCILLA Got 1 i 2 cremes. 210 grs.	153
OLI LA MASIA 1l. 0,4° i 1°	339	DETERGENT ARIEL Bossa 12 c. 1,458 kg.	649
NETEJALLAR TENN 1,5 l.	329	COMPRESSES EVAX Fina i segura. 16 u.	338
CAFÈ MARCILLA Tot tipus, 250 grs.	189	GALETES ARTIACH Tot tipus. 175 grs.	133
GALETES MARBÚ MARIA DORADA, 800 grs.	219	GALETES CUÉTARA Assortit, 500 grs.	229

OFERTA VÀLIDA FINS
A L'11 DE MARÇ DEL 2001

la merceria

**LLISTES DE
NAIXEMENT**

**MODA
INFANTIL**

COTÓ D'ESTIU

**GUIEM LES
LABORS DE PUNT**

**TOT EN MERCERIA I LABORS
PUNT DE CREU**

**Carrer Gran, 32 - Tel. 93 797 02 97
ARGENTONA**

C.V.A

**Consultori Veterinari
ARGENTONA**

Tel: 93 797 23 89

Nou horari de consulta:

de dilluns a divendres de 17 a 20 h

Dissabtes matí de 10.30 a 13.30 h

Visites a domicili:

Cal demanar hora trucant en aquest horari
o les 24 h al 93 799 55 99

Consultori:

C/ Doctor Samsó, 26 - Argentona

Tel: 93 797 23 89

e-mail: albertlopezag@hotmail.com

Més de 10 anys al seu servei !

Per atenció fora d'aquest horari o urgències:

Nou Hospital Veterinari Mataró

C/ Pizarro, 86 - 08302 Mataró

Tel: 93 799 55 99

De la Teoria a
la **Pràctica**

C&C va néixer amb un objectiu: capacitar els nostres alumnes per a obtenir aquells co-neixements bàsics necessaris que l'impulsaran finalment cap a una pràctica professional plural.

Reforç Escolar

- Primària.
- ESO i Batxillerat.
- Universitat.
- Màxim 5 alumnes per classe.
- Mètodes d'estudi.

*Pel març
nous cursos*

Informàtica

- Ofimàtica bàsica (adults).
- Microsoft Acces 97 (adults).
- Informàtica per a nens.

Idiomes

- Anglès, Francès i Alemany.
- Cursos generals (nens i adults).
- Preparació dels exàmens oficials de Cambridge.
- In-company Language Training.

C&C Argentona

Carreras Candi 22 - Tel/Fax: 93.756.00.54
cyc@mundicia.es

Punt de

Servei

Tràmits
i Gestions

FECSA enher

GARCÍA RUIZ - E. BONE

• PUNT DE SERVEI - FECSA enher

Tràmits · Nous subministraments · Treballs baixa tensió

• OBRES I CANALITZACIONS

• INSTAL·LACIONS MT I BT

• INSTAL·LACIONS I REPARACIONS ELÈCTRIQUES I FONTANERIA

• MANTENIMENT EMPRESES

• AIRE CONDICIONAT

• CALEFACCIÓ

• TELEFONIA MÒBIL AMENA

• TELEFONIA BÀSICA RETEVISIÓN

iii DÚO, DÚA,
DÚATE!!!

e9 amena
TU LIBERTAD.

PTAS.
MINUTO

CON QUIEN QUIERAS PARA TODA LA VIDA.

Telèfon 93 790 78 80

OFICINES: Carrer Sant Bonaventura, 34

MAGATZEM: Veïnat Cirera, 30

MATARÓ